

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 21.4.2004
KOM(2004) 273 v konečném znění

2004/0097 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o zajištění a o změně směrnic Rady 73/239/EHS, 92/49/EHS a směrnic 98/78/ES
a 2002/83/ES**

{SEK(2004)443}

(předložená Komisí)

Důvodová zpráva

1. OBECNÝ KOMENTÁŘ¹

Klíčovým činitelem v podpoře konkurenceschopnosti evropského hospodářství a snižování kapitálových nákladů společností v EU se stane jednotný finanční trh. Sjedený trh, který je vhodně regulován a je zdravý, přinese významný prospěch spotřebitelům a jiným tržním činitelům díky zvýšené jistotě v případech institucionálních potíží. Prostředkem k dosažení sjedeného trhu je Akční plán pro finanční služby. Na začátku roku 2004 ohlásil Akční plán pro finanční služby návrh směrnice pro dozor nad zajišťovnictvím.

Zajištění je strukturovaným přenosem rizik mezi pojišťovnou a zajišťovnou. Zajištění splňuje pro pojišťovnu tyto funkce: snížení technických rizik, trvalý přenos technických rizik na zajistitele, zvýšení homogenity pojistného portfolia, snížení volatility technických výsledků, náhradu kapitálu/vlastních zdrojů, příliv zdrojů pro financování a poskytování služeb.

Přes zjevnou příbuznost s podnikáním v přímém pojištění má zajišťovnictví některá specifika, která je nutno zdůraznit. Neexistuje v něm přímý smluvní vztah mezi zajistitelem a původním pojištěncem a držitelé pojistek nemají obvykle přednostní nárok na aktiva zajistitele při uplatňování pojistného plnění. Zajišťovnictví je také podnikatelská činnost mezi profesními stranami. Zajišťovnictví je více mezinárodní a ve srovnání s přímým pojištěním se vyznačuje vyšším stupněm diverzifikace s ohledem na zeměpisné rozložení a na kombinaci druhů pojištění.

Sektor zajišťovnictví hraje klíčovou roli v ekonomice tím, že poskytuje hromadné krytí rizik, které převzaly pojišťovny od svých klientů. Ačkoli je podíl cesí v EU dost nízký (tj. asi 10 % celkového pojistného je postoupené zajišťovněm), u některých činností je podíl cesí relativně vysoký (tj. v neživotním pojištění je postoupeno 18 % pojistného ve srovnání s průměrně 3 % v životním pojištění). Kromě toho, že zajistitelé pojišťují pojistitele, zajistitelé jsou též významnými finančními zprostředkovateli a institucionálními investory, aktiva zajišťoven představovaly v roce 2001 1% globálního trhu cenných papírů². Stabilita sektoru zajišťovnictví je tudíž důležitá nejenom pro stabilitu pojišťovnictví obecně, ale má také významný vliv na finanční systém jako celek.

Nedávný výskyt napětí ve finanční oblasti zajistitelů přitáhl pozornost na úroveň a druhy rizik, které sektor přebírá. Kromě rizik, kterým jsou vystaveni primární pojistitelé, se zajistitelé setkávají s dalšími dvěma riziky. Za prvé, jsou obvykle vystaveni vyšší volatilitě svých finančních výsledků, protože chrání primární trh vůči velkým rizikům, jako jsou katastrofy. V důsledku těchto rizik musí udržovat vysokou úroveň kapitalizace. Za druhé, mohou být nuceni podpořit dceřiné společnosti, které se dostali do potíží, protože jsou často vrcholovou společností ve struktuře skupiny. I přes tato rizika provozují zajistitelé svou činnost na globálním trhu, kde jejich podnikání často nepodléhá omezujícímu dozoru, nebo je jeho režim volnější než ten, který se uplatňuje u primárních pojistitelů. Kromě toho neexistuje globální rámec pro dozor nad zajišťovny. Tato situace vyvolala obavy ohledně

¹ Otázky z této kapitoly jsou obsáhleji prezentovány v rozšířeném posouzení dopadů, týkajících se návrhu směrnice o zajištění, které je dostupné na webové stránce Komise: http://europa.eu.int/comm/internal_market/insurance/reinsurance_en.htm

² Zdroj: "Reinsurance – a systemic risk?"; Sigma 5/2003, Swiss Re.

možného ohrožení sektoru zajišťovnictví. Na druhé straně mohou mít zajistitelé užitek z výrazné zeměpisné a sektorové diverzifikace ve větší míře, než je tomu u společností v přímém pojištění.

Zajišťovnictví je výrazným mezinárodním sektorem s omezeným počtem velkých společností. V roce 2002 představoval objem zajistného 40 největších zajišťovacích skupin 138 601 200 000 amerických dolarů, z toho 58 544 000 000 amerických dolarů pocházelo od zajistitelů z EU³. V EU má dominantní pozici Německo se společnostmi jako jsou Munich Re, Hannover Re a Allianz Re. Lloyd's je největším zajistitelem ve Spojeném království a SCOR společně s Axa Re ve Francii.

1) Potřeba evropského právního rámce pro dozor nad zajišťovny

V EU v současnosti neexistují harmonizovaná pravidla pro dozor nad zajišťovny. Chybějící právní rámec pro zajištění vedl k existenci významných rozdílů v EU v úrovni dozoru nad zajišťovny. Rozdílná vnitrostátní pravidla způsobují nejistotu u pojišťoven v přímém pojištění (a u jejich pojištěnců), představují bariéry pro obchod na vnitřním trhu, administrativní břemeno a administrativní náklady a způsobují také oslabování pozic EU v mezinárodních obchodních smluvních vztazích:

Nejistota u pojišťoven v poskytující přímé pojištění (a jejich pojištěnců): Rozdílné režimy dozoru nad zajišťovny v EU způsobují zvýšené obtíže pro pojišťovny poskytující přímé pojištění při volbě svého zajistitele obezřetným a efektivním způsobem. Volba zajistitele má pro pojišťovnu rozhodující význam a mohla by také ovlivnit schopnost společnosti vyplácet svým pojištěncům pojistné plnění.

Bariéry pro obchod: Některé země EU používají systémy jistění aktiv (kolateralizace), aby kryly nezlikvidované pojistné události. To ztěžuje optimální řízení investic a vede k vyšším provozním nákladům zajišťoven. V skutečnosti to může zvýšit cenu, kterou zajišťoval účtuje za přebírání rizik pojišťoven poskytující přímé pojištění. Zajišťovny se také mohou rozhodnout nepodnikat na trzích, kde se vyžaduje skládání záruk a v důsledku toho se omezí dostupnost ochrany prostřednictvím zajištění.

Administrativní břemeno: Evropský pojišťovací výbor (Comité Européen des Assurances, CEA) a OECD identifikovaly existenci administrativních překážek pro přeshraniční zajišťovací služby v EU. Absence vzájemného uznávání orgánů pro dozor nad zajišťovny v EU může v některých případech znamenat, že zajišťovny podléhají v členských státech různým pravidlům pro dozor. U zajišťoven to může vést ke značné duplicitě práce a ke zvýšené administrativní zátěži. Příkladem zatěžujících administrativních opatření jsou vícenásobné prověrky způsobilosti nejvyššího vedení skupiny, požadavek dvojího potvrzení účetní rozvahy auditory a také povinnost dceřiných společností sestavovat finanční výkazy celé skupiny podle místních obecně přijatých účetních standardů.

Mezinárodní obchodní jednání: Poukazuje se na to, že absence harmonizovaného systému v EU ztěžuje mezinárodní jednání o vzájemném uznávání. To, že neexistují takovéto dohody, znamená, že evropští zajistitelé jsou vystaveni významným překážkám při vstupu na cizí trhy, jako je požadavek složení záruky za svoje závazky na cizím trhu, kde chce zajistitel podnikat.

³ Standard & Poor's, Global Reinsurance Highlights 2003 Edition, London/New York 2003.

Pokud se na úrovni EU nepodniknou žádné kroky, hrozí riziko, že vnitřní trh zajišťovacích služeb bude nadále fungovat neoptimálně, což poškodí zajišťovnictví v EU. Také jednání se zástupci třetích trhů o dohodách ve vzájemném uznávání by mohly být výrazně ztíženy.

Dozoru nad zajišťovny se věnovala v mezinárodním měřítku v nedávné době významná pozornost. Skupina G7 a Mezinárodní měnový fond vyjádřily obavy, že absence pravidel pro zajišťování by mohla bránit mezinárodní finanční stabilitě. Potřebu legislativy v této oblasti MMF znovu zdůraznil při nedávném posuzování hodnotícího programu ve finančním sektoru v členských státech. Fórum pro finanční stabilitu opakovaně vyjádřilo obavy týkající se průhlednosti zajišťovacího trhu a vytvořilo proto pracovní skupinu, která se tím má zabývat. Také OECD se zabývá zajišťovnictvím, zvláště vzájemnou výměnou informací o zajišťovnách mezi orgány pro dozor. Práce Mezinárodní asociace orgánů pro dozor v pojišťovnictví týkající se zajišťovnictví je úzce koordinována se urychleným legislativním postupem v EU. Byl přijat soubor zásad pro minimální požadavky na dozor nad zajišťovateli a také norma pro dozor nad zajišťovny.

2) Přístup směrnice

Už od počátku svých prací v oblasti dozoru nad zajišťovnictvím zvolily útvary Komise pro budoucí režim dozoru nad zajišťovnictvím v EU tři zásady:

- Systém by měl uvést do chodu solidní a obezřetný režim sloužící zájmům pojištěnců. Silní zajistitelé, kteří jsou pod dobrým dohledem, přispívají k silnějšímu vnitřnímu trhu a mezinárodní finanční stabilitě.
- Systém by měl stavět na základní koordinaci právních předpisů v členských státech a vzájemném uznávání dozoru v členských státech, ve kterých má zajišťovna povolení. Jakmile získá zajišťovna povolení v domovském členském státě, mělo by se jí automaticky povolit provozovat zajišťovací činnost v celém Evropském společenství na základě svobody usazování a volného pohybu služeb. Orgány pro dozor v hostitelských členských státech by neměli provádět žádný další dozor nebo kontrolu zajišťovny. Tento přístup se osvědčil po dobu mnoha let na poli přímého pojištění, kde byl zaveden třetími směrnicemi o pojištění⁴.
- Zavedení harmonizovaného systému pro dozor nad zajišťovnictvím by mělo vést ke zrušení systémů jistění aktiv ke krytí nezlíkvovaných pojistných událostí.

Po rozsáhlých konzultacích se Komise rozhodla předložit návrh směrnice s těmito vlastnostmi:

- dohlížecí přístup založený na harmonizaci a vzájemném uznávání,
- zrychlený postup ke směrnici vycházející ze současných pravidel pro přímý dozor,
- systém povinného povolení,

⁴ Směrnice 92/49/EHS (Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1) naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1) a směrnice 92/96/EHS (Úř. věst. L 360, 9.12.1992, s. 1), tato směrnice byla přepracovaná směrnicí 2002/83/ES (Úř. věst. L 19.12.2002, s. 1).

- požadavky na míru solventnosti v souladu s požadavky na míru solventnosti v přímém pojištění, avšak s možností zvýšit ji u neživotního zajištění v objektivně odůvodněných případech postupem ve výborech až o 50 %.

Dohlížecí přístup EU by měl být založen na *harmonizovaných právních předpisech zabezpečujících vzájemné uznávání mezi členskými státy*. Komise je přesvědčena, že dozor v pojišťovnictví a zajišťovnictví je věcí veřejného zájmu, a požaduje veřejné řízení. Jiné systémy (například na bázi dobrovolného zveřejňování informací) by neposkytly dostatek důvěry v systém dozoru. Absence konkrétních sankcí v přístupu založeném na dobrovolném zveřejňování informací by způsobila menší účinnost při řešení potenciálních problémů zajišťoven.

Komise je přesvědčena, že nastala potřeba kroků, které by vedly k hmatatelným výsledkům v krátkodobé nebo střednědobé perspektivě. Východiskem tohoto „*zrychleného*“ *postupu* by byla současná pravidla pro přímý dozor a obchodní praxe, které by v případě potřeby byly upraveny. Dlouhodobý projekt pro přímé pojištění „Solventnost II“ však ovlivní také zajišťovnictví a ten by rovněž do velké míry mohl stavět na výsledcích dosažených ve zrychleném projektu.

Navržená směrnice požaduje, aby zajišťovny – tak jako pojišťovny poskytující přímé pojištění – musely mít *povolení na provozování podnikání v zajišťovnictví*. Účinnost systému povolení byla otestována rozsáhlým používáním ve finančním sektoru. Tento systém dává rovněž jasný mandát orgánům pro dozor, včetně pravomoci odstranit nezpůsobilé společnosti z trhu. Systém povolení zabezpečí také rovné zacházení se všemi zajišťovacími subjekty v EU, čehož by se nedosáhlo, kdyby se zvolilo řešení pomocí takzvaných „pasů“ (ve kterém by si společnost sama zvolila, jestli požádá o pas). Tento systém také zvýší odpovědnost orgánů pro dozor domovských členských států, protože tyto se stávají jediným příslušným orgánem obezřetnostního dozoru nad zajišťovny ve Společenství. Systém bude vyžadovat rozšířenou spolupráci příslušných orgánů členských států.

Pojišťovnictví a zajišťovnictví jsou příbuzné činnosti a v důsledku toho by jejich *požadavky na solventnost* měly být podobné. Navržená směrnice obsahuje proto v oblasti životního zajištění požadavky na solventnost, které jsou totožné s požadavky v životním pojištění. V neživotním zajištění je výchozím bodem to, že by se měla používat podobná pravidla. Avšak pro neživotní zajištění ustanovuje navržená směrnice možnost zvýšeného požadavku na solventnost na základě rozhodnutí postupem ve výborech. Komise považuje tento typ „skupinového zvýšení“ (až do 50 %) u určitých skupin zajištění nebo typů zajišťovacích smluv za základní součást návrhu směrnice. Stane se významným nástrojem pro doladění požadavků na solventnost tak, aby lépe odpovídaly povaze zajišťovnictví. Postup ve výborech se využije jenom po důkladné analýze a rozsáhlé konzultaci se zainteresovanými stranami. S cílem zajistit rovné podmínky pro zajišťovny a pojišťovny provozující zajišťovací činnost návrh rovněž zavádí následné úpravy směrnice o neživotním pojištění 73/239/EHS a směrnice o životním pojištění 2002/83/ES. Proto podléhají pojišťovny, které provozují zajištění prostřednictvím akceptací a rozsah jejich zajišťovací činnosti představuje významný podíl v celém jejich podnikání, ustanovením směrnice o zajištění týkajících se požadované míry solventnosti (čl. 57 odst. 5 a čl. 59 odst. 8). Tato ustanovení se budou používat jen v případě, že Komise přijme rozhodnutí o úpravě požadované míry solventnosti pro neživotní zajištění.

2. KONZULTACE SE ZÚČASTNĚNÝMI A ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSUZOVÁNÍ DOPADŮ

a) Konzultace se zúčastněnými a zainteresovanými stranami

Konzultace se zúčastněnými stranami probíhaly pravidelně v průběhu celého projektu a byly pro Komisi velmi užitečné. Na začátku projektu bylo zorganizováno rozsáhlé slyšení s více než stovkou účastníků a potom byli všichni účastníci (a také jiné zainteresované strany) zahrnuti do seznamu pro rozesílání zpráv a dostávali všechny dokumenty, které z projektu vzešly, nebo dostávali zprávy o tom, že na stránce Komise věnované zajištění byly zveřejněny nové dokumenty. Byla také publikována studie o dozoru nad zajišťovnictvím.⁵

Projektem se zabývaly zainteresované strany ze širokého spektra sektorů a profesí. Při konzultacích šlo v podstatě o tyto sektory: pojišťovnictví (komerční společnosti, vzájemné společnosti, družstva a pod.), asociace pojišťoven (na úrovni EU nebo vnitrostátní), zprostředkovatelé z pojišťovnictví (makléři apod.), asociace účetních, aktuárské asociace, průmysl všeobecně (UNICE), analytici, manažeři rizik, organizace malých a velkých podniků (Evropský výbor spotřebitelských svazů, BEUC), poradenské firmy, banky, advokátní kanceláře, ratingové agentury.

Příspěvky zúčastněných a zainteresovaných stran byly pro Komisi velkým přínosem zvláště proto, že se v projektu řešilo velké množství velmi obtížných technických záležitostí. Dokumenty rozeslané k vyjádření rozpracovávaly jak zásadní otázky politiky, tak i velmi podrobné záležitosti.

Obdržená vyjádření týkající se cílů projektu zajišťovnictví

Vyjádření obecně podporovala všechny tři základní cíle projektu. Několik členských států vzneslo připomínky, že základní koordinace vnitrostátní legislativy a vzájemné uznávání bude bránit možnosti další kontroly a požadavků ze strany hostitelských členských států. Zvláště členské státy, které v současnosti využívají kolateralizaci přirozeně vyjádřily námitky vůči zrušení systému jištění aktiv ke krytí nezlíkvovaných pojistných událostí. Všechny další zúčastněné strany však jednomyslně podpořily cíl formulovaný útvary Komise. Některé členské státy se vyjádřily k rozdílu mezi jištěním aktiv v životním a neživotním pojištění.

Obdržená vyjádření týkající se zásadních otázek politiky

Přístup k rámci pro dozor nad zajišťovnictvím

Většina vyjádření podpořila dohlížecí přístup nad zajišťovnictvím. Některé společnosti argumentovaly ve prospěch řešení na bázi dobrovolnosti, ale větší počet společností a asociací uvedl, že jenom řešení založené na dozoru dá zajišťovnictví v EU další punc kvality. Alternativu zachování statusu quo nepodpořily žádné významnější zúčastněné strany.

⁵

http://europa.eu.int/comm/internal_market/insurance/studies/reins-sup_en.htm

Členské státy podpořily zrychlený postup, který jednoznačně podporoval Výbor pro pojišťovnictví. Jiné zúčastněné strany také prosazovaly zrychlené řešení založené na stávajících pravidlech dozoru. Techničtí specialisté (jako pojistní matematici a účetní) však poukázali na to, že omezený časový plán (2004) snížil počet možných řešení, čímž se zavedení některých metod posune až na dobu po ukončení projektu Solventnost II.

Požadavky na solventnost v neživotním zajištění: Reakce zúčastněných stran na úroveň požadované míry solventnosti byly velmi početné a silné. Bylo zorganizováno velké množství střetnutí se zainteresovanými stranami, zvláště se zástupci pojišťovnictví, kaptivního zajišťovnictví, s manažery rizik, pojistnými matematicy, konzultanty a účetními. Obecně zástupci pojišťovnictví a konzultanti argumentovali, že zajišťovnictví je činností, která je blízká přímému pojišťovnictví, a proto by se měly na solventnost uplatňovat stejné požadavky. Některé orgány dozoru ale důrazně zastávaly názor, že zajišťovnictví je volatilnější a dozor se provádí obtížně, a v důsledku toho by byl o něco vyšší požadavek vhodnější. Při rozpracovávání požadavků na solventnost, stanovených v návrhu směrnice (články 37 a 40), vzala Komise všechny tyto rozdílné názory v úvahu.

Požadavky na solventnost v životním zajištění: Tato otázka se stala předmětem mnoha diskusí, pokud jde jak o samotné požadavky, tak i o metody výpočtu. Útvary Komise vedly ve skutečnosti diskuse o různých řešeních. Po zvážení získaných názorů došla Komise k závěru, že stejný přístup jako v přímém pojištění bude nejvhodnější (použít pravidla z přímého životního pojištění pro životní zajištění a pravidla z přímého neživotního pojištění pro neživotní zajištění) (články 38- 40).

Obdržená vyjádření týkající se jednotlivých otázek v právní oblasti.

V průběhu roku 2003 bylo provedeno několik konzultací k jednotlivým otázkám v právní oblasti. Tento návrh byl zpracován tak, že vzal v úvahu komentáře zainteresovaných stran, zvláště z pojišťovnictví a z oblasti pojistné matematiky. Některé příspěvky byly velmi podrobné a byly pro práci útvarů Komise velmi užitečné.

b) Posuzování dopadů

S cílem zjistit, jestli existuje potřeba pro kroky na úrovni EU a pokud ano, jaké kroky jsou nutné, se provedlo rozšířené posuzování dopadů.

Posuzování dopadů prokázalo obecnou shodu o potřebě takových kroků, pokud má být dosaženo cílů uvedených v oddíle 1 této důvodové zprávy.

S ohledem na různé alternativy politiky, které byly zvažovány pro dosažení těchto cílů, se analyzovaly tyto tři hlavní možnosti:

1. status quo, tj. beze změn současné situace,
2. řešení prostřednictvím tržních mechanismů / dobrovolného zveřejňování informací ze zajišťovnictví anebo doporučení týkající se postupů nepřímého dozoru,
3. řešení spočívající v doзору.

Jak je uvedeno v oddílu 2, většina členských států a organizací z průmyslu je přesvědčena, že tato oblast požaduje dozor. Prakticky nikdo neobhajoval první možnost. Druhá možnost byla také považována za tu, která neumožňuje dostatečnou důvěru v systém dozoru. Absence

konkrétních sankcí v přístupu založeném na dobrovolném zveřejňování informací by způsobila menší účinnost při řešení potenciálních problémů zajišťoven.

Pokud se týče třetí možnosti (dozor), zvažovaly se dvě alternativy:

1. dobrovolný systém pasů pro společnosti, které chtějí vstoupit do systému,
2. systém povinného povolení.

Po rozsáhlých konzultacích s členskými státy, zástupci pojišťovnictví a jinými zainteresovanými stranami se Komise rozhodla navrhnout systém povolení. Systém povolení je v souladu s přístupem, který použila EU s cílem dosáhnout vnitřního trhu ve finančním sektoru obecně a konkrétně v pojišťovnictví (jedno povolení a domácí obezřetnostní kontrola). Tento systém prokázal svou efektivnost od svého zřízení třetími směnicemi pro pojišťovnictví v roce 1994. Zajišťuje finanční zdraví zajišťoven a tudíž stabilitu v pojišťovnictví, protože se používá pro každou zajišťovnu ve Společenství a nejenom pro ty, které mají evropskou perspektivu. Systém povolení by proto vedl k lepšímu koordinování zacházení se všemi zajistiteli ze strany členských států a byl by vhodnější pro dosažení cíle vybudování skutečně vnitřního trhu pro pojišťovnictví. Zavedení režimu dozoru založeného na dozoru veřejných orgánů nad všemi zajišťovnami by konečně bylo rovněž v souladu se směřováním právě probíhajícího projektu v oblasti dozoru nad zajišťovnictvím, který provádí Mezinárodní asociace orgánů pro dozor v pojišťovnictví IAIS, jejímiž členy jsou všechny členské státy a také Evropská komise.

Rozšířené posuzování dopadů bylo též provedeno s ohledem na kvantitativní stránku požadavku na solventnost pro zajišťovny. Diskutovaly se dva základní možné přístupy:

1. alternativy, u kterých jsou požadavky na solventnost pro zajišťovny blízké těm, které se požadují pro pojišťovny poskytující přímé pojištění
2. alternativy, u kterých jsou požadavky na solventnost pro zajišťovny vyšší než ty, které se požadují pro pojišťovny poskytující přímé pojištění.

Komise se nakonec rozhodla ustanovit režim, který vychází z požadavků na solventnost obsažených v existujících směnicích pro pojištění. Avšak s cílem vzít v úvahu specifika některých typů zajišťovacích smluv nebo určitých skupin neživotního zajištění ustanovuje návrh možnost zvýšení požadované míry solventnosti až o 50 % u tříd jiných než jsou rizika vyplývající z odpovědnosti za škody. O tomto zvýšení rozhodne Komise výkonem svých prováděcích pravomocí po konzultaci Výboru pro pojišťovnictví.

3. PRÁVNÍ ZÁKLAD NÁVRHU

Tento návrh se zakládá na čl. 49 odst. 2 a článku 55 Smlouvy, které jsou právním základem pro přijímání opatření Společenství s cílem dosažení vnitřního trhu v sektoru služeb. Zvoleným nástrojem je směrnice, protože směrnice je považována pro dosažení vytyčených cílů za nejvhodnější. Legislativní kroky Evropské unie pro dosažení vnitřního trhu v pojišťovnictví byly provedeny rovněž prostřednictvím směrnic založených na těchto ustanoveních Smlouvy. Ustanovení této směrnice také nepřesahují to, co je nezbytné k dosažení vytyčených cílů.

4. VÝKLAD K ČLÁNKŮM

Tento návrh ustanovuje režim dozoru nad zajišťovnictvím, což je v souladu s existujícím právním rámcem pro pojišťovnictví. Je postaven na přístupu, který sledují rovněž nynější směrnice upravující pojištění. Některá z ustanovení směrnic 73/239/EHS, 92/49/EHS a 2002/83/ES, která jsou reprodukována v této směrnici, jsou dlouhá, a to zvláště v případě ustanovení, která se týkají podmínek pro udělení povolení zajišťovně, kvalifikovaných podílů, povinnosti mlčenlivosti a míry solventnosti. Výsledkem toho jsou složitá ustanovení, jejichž prezentace nemusí být v souladu s pokyny pro koncipování legislativy Společenství. Pro interpretaci není nezbytné, aby jeden článek pokrýval všechny aspekty pravidel ustanovených v právním aktu. Proto jsou ustanovení tohoto návrhu rozčleněna do článků, které jsou příhodně seskupeny do hlav, kapitol a oddílů, aby se tím usnadnila jejich srozumitelnost a přehlednost.

Článek 1: Účel směrnice – Oblast působnosti.

Účelem této směrnice je ustanovit právní rámec pro obezřetnostní dozor nad zajišťovnictvím ve Společenství. Jak bylo uvedeno dříve, v současnosti neexistuje legislativa Společenství pro dozor nad zajišťovnictvím. Tím zajišťovny, které vykonávají výhradně zajišťovací činnosti (profesionální zajišťovatelé), nepodléhají žádným ustanovením Společenství.

Směrnice tím vyplní mezeru v režimu dozoru nad pojišťovnictvím ve Společenství. Pro zajišťovnictví použije režim dozoru založený na stejných principech, které se používají pro přímé pojišťovnictví, a to na zásadě jednoho povolení a obezřetnostního dozoru nad zajišťovnou příslušnými orgány jejího domovského členského státu.

Tato směrnice se vztahuje na zajišťovny, jejichž skutečné sídlo se nachází ve Společenství, a které provádějí výhradně zajišťovací činnost (profesionální zajišťovatelé). Tato směrnice se nepoužívá pro ty pojišťovny, které již podléhají směrnicím pro neživotní a životní pojištění⁶, protože tyto směrnice již pokrývají jejich zajišťovací činnost prostřednictvím akceptací. Dále také pojišťovny a orgány, které jsou vyňaty z oblasti působnosti těchto směrnic, jsou také vyňaty z oblasti působnosti této směrnice. Avšak ustanovení této směrnice týkající se výpočtu požadované míry solventnosti (články 35-39) se mohou používat pro pojišťovny podléhající směrnicím pro neživotní a životní pojištění, pokud jde o jejich zajišťovací akceptace (viz čl. 57 odst. 5 a čl. 59 odst. 8).

S cílem zohlednit velmi specifickou situaci, ke které by mohlo dojít v členském státě, ve kterém se nedá získat zajišťovací krytí na komerčním trhu, se návrh nevztahuje na případ poskytnutí zajišťovacího krytí členským státem, kde tento jedná jako zajišťovatel poslední instance z důvodu veřejného zájmu. Toto ustanovení však nevyjímá členský stát z povinnosti být v souladu s ustanoveními Společenství, které se týkají pravidel volné soutěže a veřejné podpory. Příkladem je situace, která vznikla v pojištění letectví po útocích ze dne 11. září 2001, když zajišťovací trh neposkytoval zajištění některých rizik. To přimělo členské státy poskytnout takové zajišťovací krytí. Před udělením povolení byly jejich programy prozkoumány z hlediska práva EU, zvláště z hlediska pravidel veřejné podpory.

Článek 2: Definice.

⁶ Směrnice 73/239/EHS (Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3), směrnice 92/49/EHS (Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1), směrnice 2002/83/ES (Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1).

Článek 2 obsahuje definice základních pojmů používaných v návrhu s cílem objasnit jejich význam, a tím přispět k lepšímu porozumění. Většina těchto pojmů byla již použita v jiných právních předpisech Společenství týkajících se pojištění, jako jsou směrnice 2002/83/ES o životním pojištění, směrnice 73/239/EHS a směrnice 92/49/EHS o neživotním pojištění a směrnice 98/78/ES o doplňkovém dozoru nad pojišťovnami v pojišťovací skupině.

Uvádí se definice „kaptivní zajišťovny“, čímž se míní ty zajišťovny, které vlastní jedna nebo více průmyslových nebo komerčních společností nebo finanční společnost, kterou není pojišťovna nebo zajišťovna nebo skupina pojišťoven nebo zajišťoven. Cílem takových podniků je poskytnout zajišťovací krytí rizik *vylučně* podniku nebo skupině podniků, ke kterým kaptivní zajistitel patří, nebo podniku nebo skupině podniků, jejichž součástí je. Tato definice je důležitá proto, že návrh ustanovuje pro tyto podniky zvláštní režim s ohledem na minimální garanční fond, který pro výkon zajišťovnictví požaduje článek 40.

Články 3-14: Ustanovení související s přístupem k zajišťovací činnosti.

Návrh směrnice, pokud se týče přístupu k zajišťovací činnosti ve Společenství, vychází ze stávajících směrnic o pojištění. Návrh ustanovuje zásadu jednoho povolení a obezřetnostní dozor nad zajišťovnami domovským členským státem. Je to možné se zřetelem na koordinaci základních aspektů dozoru nad zajišťovnami, která dovoluje vzájemné uznávání povolení a systémů obezřetnostního dozoru členských států.

Podle toho zajišťovna podléhá předchozímu vydání úředního povolení, které udělí příslušné orgány jejího domovského členského státu. Návrh stanovuje minimální podmínky nezbytné k získání úředního povolení. Zajišťovna musí mít určitou právní formu, musí předložit obchodní plán, který obsahuje základní informace podnikatelského plánu a musí rovněž mít minimální garanční fond stanovený v článku 40. Směrnice také požaduje, aby zajišťovna byla řízena manažery s odpovídající odbornou kvalifikací nebo zkušenostmi. Zajišťovna musí rovněž omezit svůj předmět podnikání na zajišťovnictví a související operace. Tento požadavek může umožnit zajišťovně provádět takové činnosti, jako jsou například poskytování poradenství v oblasti statistiky nebo pojistné matematiky, analýza rizik nebo výzkum pro klienty. Může rovněž zahrnovat funkci holdingové společnosti a činnosti z oblasti finančního sektoru ve smyslu článku 2 bodu 8 směrnice 2002/87/ES. Tyto finanční činnosti budou v každém případě podléhat ustanovením o doplňkovém dozoru nad pojišťovacími nebo zajišťovacími skupinami a finančními konglomeráty podle směrnic 98/78/ES a 2002/87/ES (články 5-11).

Kromě toho musí být příslušné orgány před udělením povolení informovány o společnících nebo akcionářích s kvalifikovanými podíly v zajišťovně. Cílem tohoto ustanovení je umožnit příslušným orgánům posoudit způsobilost akcionářů řídit zajišťovnu řádným a obezřetným způsobem. Povolení jim nebude uděleno, jestli jejich kvalifikaci nebudou považovat za uspokojivou. Podobně se povolení zamítne v případě, kdy mezi zajišťovnou a jinými fyzickými nebo právními osobami existuje úzké propojení, které neumožňuje příslušným orgánům efektivně provádět své dozorčí funkce. Tyto požadavky prozíravě sledují cíl, aby bylo zajištěno řádné řízení zajišťovny a účinný dozor nad ní. Jiné cíle založené na takových úvahách, jako jsou průmyslová nebo hospodářská politika státu nebo potřeby trhu, tato ustanovení neupravují a při přezkoumání žádosti o povolení jsou zakázány, protože odporují zásadám Smlouvy (články 7, 9, 10 a 12).

Žádost se musí posoudit do šesti měsíců po podání zajišťovnou. Odmítnutí vydat povolení nebo jeho odnětí musí být doloženo přesným odůvodněním. Zajišťovna musí mít právo obrátit se kvůli rozhodnutí o odmítnutí na soud (článek 13).

Povolení platí v celém Společenství. Umožňuje zajišťovně podnikat na celém území Společenství bez dalších formalit na základě svobody usazování a volného pohybu služeb (článek 4).

Články 15-31: Podmínky pro zajišťovací činnost. Zásady a metody obezřetnostního dozoru.

Režim dozoru založený na systému jednoho povolení, uděleného příslušnými orgány domovského členského státu zajišťovny a platného v celém Společenství, požaduje převedení dozorových pravomocí na příslušné orgány, které udělily povolení, aby se tím zajistil plný soulad s podmínkami pro podnikání zajišťovny, a to buď na základě práva usazování nebo na základě volného pohybu služeb.

Článek 15 tohoto návrhu vymezuje výlučné kompetence příslušných orgánů domovského členského státu ohledně finančního dozoru nad zajišťovnou včetně jejich činností, které provádí prostřednictvím poboček nebo na základě volného pohybu služeb.

Protože domovský členský stát má výlučnou pravomoc vykonávat dozor nad všemi finančními aspekty zajišťoven, nemohou příslušné orgány pro zajišťovnu odmítnout smlouvu o retrocesi uzavřenou mezi touto zajišťovnou a zajišťovnou ze Společenství upravenou v této směrnici⁷ z důvodů přímo se týkajících finančního zdraví uvedené zajišťovny (nebo pojišťovny). Takový nepřímý dozor nad těmito podniky by znamenal zasahování do pravomocí příslušných orgánů těchto podniků ohledně vykonávání dozoru a zpochybnil by základní princip vzájemného uznávání, který je jádrem právního rámce stanoveného tímto návrhem.

Zajišťovna musí mít zavedeny řádné administrativní a účetní postupy a odpovídající mechanismy vnitřní kontroly. Vyžaduje se to pro zajištění systematického a finančně stabilního výkonu činnosti. Domovský členský stát stanoví podmínky, které zabezpečí naplnění tohoto požadavku.

Článek 16 stanoví právo příslušných orgánů domovského členského státu prověřovat na místě pobočky zajišťovny v jiných členských státech. Uvádí postup pro provádění tohoto prověřování. Toto ustanovení je podobné ustanovením směrnic pro neživotní a životní pojištění⁸.

Aby se zajistila účinnost dozoru prováděného nad zajišťovnou, musí mít příslušné orgány takové pravomoci, které jim umožní podrobná šetření v zajišťovně, požadování předložení dokumentů a přijímání opatření, například sankcí vůči zajišťovně nebo jejím odpovědným ředitelům nebo řídicím pracovníkům (článek 17).

⁷ Nebo pojišťovna ze Společenství, která získala povolení v souladu se směrnicemi o neživotním a životním pojištění (směrnice 73/239/EHS a směrnice 2002/83/ES).

⁸ Článek 16 směrnice 73/239/EHS ve znění článku 11 směrnice 92/49/EHS, a článek 11 směrnice 2002/83/ES.

Články 19-23 obsahují ustanovení týkající se dohledu nad kvalifikovanými podíly v zajišťovně. Jejich účelem je zajistit, aby příslušné orgány znaly vlastnickou strukturu zajišťovny. Toto ustanovení je důsledkem dozoru nad akcionáři vlastníci kvalifikovaný podíl v momentě posuzování žádosti o povolení podle článku 12. Tento režim je stejný jako režim, který se již používá pro pojišťovací⁹ a jiné finanční služby.

Články 24-30 upravují důvěrnost informací, které získají příslušné orgány. Všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány, jakož i auditoři nebo experti jednající jménem příslušných orgánů, jsou vázáni povinností zachovávat mlčenlivost. Důvěrnost těchto informací nebrání příslušným orgánům různých členských států vyměňovat si informace týkající se dozoru nad zajišťovnami, protože jejich cílem je zajistit řádný dozor nad zajišťovnou. V každém případě podléhají rovněž tyto informace povinnosti mlčenlivosti, a mohou být zveřejněny jen po výslovném souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly.

Články 28-30 rovněž stanoví podmínky a okolnosti, za jakých mohou být tyto informace poskytnuty úřadům a orgánům jiným než jsou orgány pro dozor nad zajišťovnami. Vytyčený režim je stejný jako ten, který se používá pro pojišťovny¹⁰.

Článek 31 stanoví povinnost auditorů okamžitě oznámit domovskému členskému státu jakoukoli skutečnost nebo rozhodnutí týkající se zajišťovny, které ovlivňují podmínky upravující provozování činnosti zajišťovny, a které auditoři zjistili při výkonu svých úkolů v zajišťovně nebo jiném podniku úzce propojeného se zajišťovnou. Směrnice vychází z režimu, který se již používá u pojišťoven.¹¹

Články 32-34: Pravidla pro technické rezervy.

Technické rezervy jsou základní součástí techniky pojišťovnictví. Musí vlastně umožnit pojišťovně nebo zajišťovně vyplnit své závazky vyplývající z pojistných nebo zajistných smluv. Z tohoto důvodu je požadavek, aby každá pojišťovna (nebo zajišťovna) vytvořila dostatečné technické rezervy, základním principem režimu pro dozor nad pojišťovnou nebo zajišťovnou. V systému jednoho povolení je na příslušném orgánu domovského členského státu, aby požadoval, aby zajišťovna vytvořila dostatečné technické rezervy pro celé své podnikání, včetně činností prováděných v rámci svobody usazování nebo volného pohybu služeb ve Společenství. Domovský členský stát musí také prověřit soulad s tímto požadavkem a mít vhodné prostředky na zajištění jeho splnění.

Článek 32 stanovuje zásadu, že určení a výpočet technických rezerv zajišťovny stanoví domovský stát. Výše těchto technických rezerv se určuje podle zásad stanovených ve směrnici 91/674/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných závěrkách pojišťoven¹². Návrh rovněž stanoví, že pro životní zajištění může domovský členský stát přijmout zvláštní pravidla pro výpočet technických rezerv v souladu se zásadami podle článku 20 směrnice 2002/83/ES o životním pojištění. Toto ustanovení určuje pojistně matematické zásady, které se používají při tvorbě technických rezerv pro činnosti životního pojištění.

⁹ Článek 15 směrnice 92/49/EHS a článek 15 směrnice 2002/83/ES.

¹⁰ Článek 16 směrnice 92/49/EHS a článek 16 směrnice 2002/83/ES.

¹¹ Článek 16 písm. a) směrnice 92/49/EHS, který byl vložen směrnicí 95/26/ES (Úř. věst. L 168, 18.7.1995, s. 7), a článek 17 směrnice 2002/83/ES.

¹² Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7.

Domovský členský stát požaduje, aby jeho zajišťovny vytvořily rovněž vyrovnávací rezervu pro zajištění úvěru (článek 33). Výše vyrovnávací rezervy musí být vypočtena podle pravidel stanovených ve směrnici 73/239/EHS, konkrétně v její příloze, v níž jsou uvedeny čtyři metody, které se považují za rovnocenné. Domovský členský stát může osvobodit zajišťovny od povinnosti vytvářet vyrovnávací rezervu, pokud zajištění úvěru nepředstavuje významný podíl jejich činnosti.

Domovský členský stát může vyžadovat, aby každá zajišťovna vytvořila vyrovnávací rezervy pro jiná rizika, než je zajištění úvěru, a to podle pravidel určených domovským členským státem. Je to v souladu s existující legislativou pro pojištění, konkrétně směrnicí 73/239/EHS a také směrnicí 91/674/EHS, týkající se ročních účetních závěrek pojišťoven.

Zavedení režimu dozoru pro zajišťovny, které dosud nepodléhají právnímu rámci Společenství, má za následek zrušení požadavku jistění aktiv pro krytí dlužného zajištěného a nezlikvidovaných zajištěných událostí zajišťovny, která je zajištěna zajišťovnou, která získala povolení podle této směrnice, nebo pojišťovnou, která získala povolení podle směrnice 73/239/EHS (neživotní pojištění) nebo směrnice 2002/83/ES (životní pojištění). Členské státy však mají nadále pravomoc požadovat jistění aktiv pro krytí výše zmíněných technických rezerv od svých zajišťoven, pokud jsou tyto zajištěny zajišťovnami ze třetích států, protože zajišťovny ze třetích států nepodléhají dozorovému režimu, který je založen na jednom povolení a na vzájemném uznávání, stanoveném touto směrnicí.

Článek 34 navrhuje kvalitativní přístup k investičním pravidlům. Specifika zajišťovnictví způsobují, že tento přístup je vhodnější než kvantitativnější metoda používaná v přímém pojišťovnictví. Článek stanovuje, že aktiva by měla brát v úvahu typ činnosti vykonávané zajišťovnou, výši a trvání očekávaného zajištěného plnění tak, aby byla zajištěna dostatečnost, likvidita, kvalita, výnosnost a kongruence jejích investic. V neživotním zajištění by měl být požadavek kongruence viděn ve světle podnikatelské praxe a vnitřní složitosti v určování peněžních toků u pojištění odpovědnosti za škody. Investice by též měly být diverzifikovány a vhodně rozloženy tak, aby se dalo reagovat na měnící se hospodářskou situaci.

Články 35-41: Míra solventnosti zajišťoven.

Míra solventnosti je důležitým prvkem obezřetnostního dozoru. Návrh stanovuje požadavky na solventnost zajišťoven, které jsou založeny na stávajících pravidlech pro pojišťovny. Pojišťovnictví a zajišťovnictví jsou, jak na to bylo poukázáno výše, příbuzné činnosti, a v důsledku toho by měly být požadavky na solventnost pro tyto činnosti podobné.

Pro neživotní zajištění používá návrh požadavky stanovené ve směrnici 73/239/EHS (článek 37) pro neživotní pojištění. Avšak s ohledem na zvláštní povahu některých typů zajišťovacích smluv nebo odvětví obsahuje návrh možnost zvýšit požadovanou míru solventnosti. Již směrnice o neživotním pojištění umožňuje zvýšení u pojištění odpovědnosti za škody o 50 %, protože toto má obzvláště nestálý profil rizik. Návrh stanovuje zvýšení míry solventnosti až o 50 % pro některé typy činností nebo pro některá odvětví jiná než pojištění odpovědnosti za škody. Úpravu míry solventnosti provádí Komise po konzultaci s Výborem pro pojišťovnictví výkonem svých prováděcích pravomocí, které jí byly svěřeny Smlouvou. Tato opatření se přijímají na základě regulativního postupu stanoveného v článku 5 rozhodnutí 1999/648/ES (článek 55). Zvýšení míry solventnosti bude použito pouze po důkladné analýze a rozsáhlých konzultacích se zainteresovanými stranami.

S cílem zajistit rovné podmínky pro zajišťovny a pro pojišťovny vykonávající zajišťovací činnost návrh rovněž zavádí následné úpravy směrnice o neživotním pojištění 73/239/EHS a směrnice o životním pojištění 2002/83/ES. Proto pojišťovny, které provozují zajištění prostřednictvím akceptací a u kterých rozsah jejich zajišťovací činnosti představuje významný podíl v celém jejich podnikání, podléhají ustanovením směrnice o zajištění, které se týká požadované míry solventnosti (čl. 57 odst. 5 a čl. 59 odst. 8). Tato ustanovení se budou používat pouze v případě, když Komise přijme rozhodnutí o úpravě požadované míry solventnosti pro neživotní zajištění (článek 43).

Pokud jde o životní zajištění, vypočítává se požadovaná míra solventnosti v souladu s pravidly stanovenými ve směrnici 2002/83/ES (článek 38) o životním pojištění.

Pokud zajišťovna poskytuje současně životní i neživotní zajištění, požadovaná míra solventnosti představuje celkový součet požadovaných měr solventnosti pro činnosti v neživotním i životním zajištění (článek 39).

Disponibilní míra solventnosti sestává z aktiv vyjmenovaných v článku 36. Aktiva, která jsou povolena, jsou ta aktiva, která jsou již pro míru solventnosti povolena směrnicemi o neživotním a životním pojištění.

Článek 40 se týká minimálního garančního fondu požadovaného pro výkon zajišťovacích činností. Garanční fond je požadovaný nejnižší kapitál, který musí zajišťovna trvale mít, aby mohla podnikat v zajišťovnictví s přiměřeným finančním zdravím. Návrh určuje výši garančního fondu, který nemůže být nižší než 3 miliony EUR. Avšak pokud jde o kaptivní zajišťovny, může domovský členský stát stanovit garanční fond ve výši 1 milionu EUR. Toto ustanovení bylo zavedeno s cílem zohlednit zvláštní rysy kaptivních zajišťoven, a to konkrétně skutečnost, že to jsou obvykle středně velké/malé podniky a že jejich činnost se omezuje výlučně na krytí rizik týkajících se podniků, ke kterým kaptivní zajišťovna patří.

Články 42-44: Zajišťovny v potížích – odnětí povolení.

Příslušné orgány dohledu nad zajišťovnou by měly mít přiměřené pravomoci, aby mohly podniknout kroky vůči zajišťovně, pokud se zhorší její finanční situace, například když nevytvoří dostatečné technické rezervy nebo když míra solventnosti nemá požadovanou úroveň. V těchto případech mají příslušné orgány pravomoc vyžadovat finanční plán, ozdravný plán a ozdravný finanční plán nebo zakázat volné nakládání s aktivy zajišťovny.

Podobně je důležité ustanovit, aby povolení, které zajišťovna získala, jí mohlo být v určitých případech odňato (tj. nesplnění podmínek pro povolení, vážný nedostatek v dosahování souladu s podmínkami a předpisy pro výkon podnikání, apod.).

Pravidla ustanovená v tomto návrhu jsou stejná jako pravidla, která se již používají pro pojišťovny.

Články 45-46: Zajišťovací činnost prováděná v rámci svobody usazování a volného pohybu služeb.

Zajišťovna s řádným povolením pro činnost od příslušných orgánů domovského členského státu je oprávněna podnikat v zajišťovnictví na celém území Společenství buď na základě svobody usazování, nebo volného pohybu služeb (čl. 4 odst. 1).

Článek 45 upravuje případy, kdy zajišťovna provozující činnost v rámci svobody usazování nebo volného pohybu služeb nevyhovuje právním předpisům platným v hostitelském členském státě. Navržený režim, rovněž inspirovány směrnicemi o pojištění, je založen na spolupráci příslušných orgánů domovského členského státu a hostitelských členských států.

Článek 46 zavádí princip rovnosti zacházení se všemi zajištěnými věřiteli pro případ likvidace zajišťovny bez jakéhokoliv rozlišování způsobu, jakým se zajišťovací smlouvy uzavřely; tj. podle svobody usazování nebo volného pohybu. Toto ustanovení však nezavádí koordinaci vnitrostátních pravidel pro likvidaci. Takovou koordinaci provedla pro pojišťovny směrnice 2001/17/ES (směrnice týkající se likvidace pojišťoven)¹³. Směrnicí týkající se likvidace pojišťoven bude možná později rovněž třeba po pozorném přezkoumání přizpůsobit a uvést zajišťovny do oblasti její působnosti.

Články 47-50: Zajišťovny ze třetích států.

Vůči zajišťovnám, jejichž skutečné sídlo se nachází ve třetím státě a které podnikají v zajišťovnictví v členském státě, se neuplatní zacházení, které je výhodnější než zacházení vůči zajišťovnám se skutečným sídlem v tomto členském státě (článek 47).

Článek 48 upravuje možnost uzavírat dohody s třetími státy o dozoru nad zajišťovnami. Cílem těchto mezinárodních dohod je zvláště výměna informací mezi příslušnými orgány EU a třetích států ohledně dozoru nad zajišťovnami a rovněž ustanovení vzájemného uznávání pravidel pro dozor mezi EU a třetími státy. Toto ustanovení má důležitý význam pro vypořádání se s legislativními bariérami pro zajišťovnictví, které brání vstupu zajišťoven ze Společenství do třetích států.

Články 51-54: Práva získaná existujícími zajišťovnami – Zajišťovny ukončující svou činnost.

Zajišťovna, která získala oprávnění nebo povolení pro podnikání v zajišťovnictví v souladu s předpisy jejího domovského členského státu před datem provádění této směrnice, může pokračovat v činnosti bez žádosti o povolení. Zajišťovna však podléhá ustanovením směrnice, zvláště požadavkům týkajících se finančního zdraví zajišťovny (technických rezerv, míry solventnosti a garančního fondu), profesní způsobilosti a dobré pověsti řídicích pracovníků a akcionářů s kvalifikovanými podíly. Směrnice umožňuje členským státům povolit dvouletou přechodnou dobu, aby tím předešly tomu, že se zajišťovny ve svém úsilí dosáhnout souladu s těmito požadavky dostanou do finančních potíží (článek 51).

Směrnice se na druhé straně nepoužívá pro zajišťovny, které v čase provádění směrnice skončily uzavírání nových zajišťovacích smluv a jenom spravují svoje stávající portfolio s cílem ukončit svou činnost. Avšak protože tyto zajišťovny nepodléhají režimu jednoho povolení podle směrnice, z hlediska transparentnosti a právní jistoty je důležité, aby členské státy sestavily seznam těchto zajišťoven a předaly jej všem členským státům (článek 52).

Konečně článek 53 stanovuje právo zajišťovny obrátit se na soud ve věcech rozhodnutí, která přijaly vůči nim příslušné orgány při používání svých vnitrostátních pravidel přijatých při provádění této směrnice.

¹³ Úř. věst. L 110, 20.4.2001, s. 28.

Články 55-56: Prováděcí pravomoci Komise při uskutečňování technických úprav směrnice.

Návrh zavádí možnost uskutečňovat technické úpravy pro některá pravidla směrnice. Směrnice uděluje Komisi prováděcí pravomoci, pokud jde o ustanovení, která jsou přesně vyjmenována v článku 56. Při výkonu svých prováděcích pravomocí spolupracuje Komise s Výborem pro pojišťovnictví zřízeným směrnicí 91/675/EHS. Opatření, která Komise přijme, podléhají postupu podle čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/648/ES, které stanovuje postupy pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi.

Prováděcí pravomoci se uplatní zvláště při zvýšení požadované míry solventnosti pro druhy pojištění nebo smlouvy nebo činnosti v odvětvích jiných než odpovědnost za škody (čl. 37 odst. 3 a odst. 4).

Články 57-60: Technické úpravy směrnic o neživotním a životním pojištění a o pojišťovacích skupinách.

Zavedení zákonného rámce pro zajištění má dopad na stávající směrnice o pojištění (neživotním, životním a pojišťovací skupiny)¹⁴. Protože současný návrh, až bude přijat, dovrší právní rámec pro sektor pojišťovnictví, zdá se být nutné vzít jej v úvahu a zajistit konzistentní legislativní rámec. Proto je třeba upravit existující směrnice o pojištění. To se týká například nepřímého dozoru nad zajišťovnou prováděného orgány příslušnými pro pojišťovnu, která uzavřela smlouvu o zajištění se zajištěním ze Společenství podle této směrnice¹⁵. Orgány příslušné pro pojišťovnu nesmí odmítnout tuto zajišťovací smlouvu z důvodů přímo se týkajících finančního zdraví zajištěitele.

Návrh rovněž stanovuje zrušení požadavku jištění aktiv pro krytí dlužného pojistného a nezlikvidovaných pojistných událostí pojišťovny, pokud je tato zajištěna zajišťovnou, která získala povolení v souladu s touto směrnicí, nebo pojišťovnou, která má povolení v souladu se směrnicí 73/239/EHS (neživotní pojištění) nebo směrnicí 2002/83/ES (životní pojištění).

Tyto úpravy vyvolává také cíl podřídít pojišťovny poskytující přímé pojištění, které provádějí zajištění, stejným požadavkům na solventnost, jaké jsou stanoveny pro zajišťovny, a tím zajistit rovné podmínky pro všechny podniky, které přebírají zajištění.

Rovněž se upravuje směrnice 98/78/ES pro pojišťovací skupiny a bere se v úvahu skutečnost, že zajišťovny podléhají dozoru¹⁶. Nezbytná bude též následná úprava směrnice 2002/87/ES vztahující se na finanční konglomeráty¹⁷.

¹⁴ Neživotní: Směrnice 73/239/EHS, směrnice 88/357/EHS, směrnice 92/49/EHS; Životní: Směrnice 2002/83/EHS; pojišťovací skupiny: Směrnice 98/78/EHS (Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1).

¹⁵ Nebo pojišťovna ze Společenství, která získala povolení v souladu se směrnicemi pro neživotní a životní pojištění (směrnice 73/239/EHS a 2002/83/ES).

¹⁶ Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1.

Je možné, že úpravy bude nutné provést také ve směrnici 2001/17/ES a zajišťovny uvést do oblasti její působnosti, protože tyto v současnosti nepodléhají směrnici o likvidaci pojišťovny. K tomu, aby se určily body, které je potřeba zvážit pro provedení potřebných úprav, jsou ještě nutné další úpravy.

¹⁷ Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o zajištění a o změně směrnic Rady 73/239/EHS, 92/49/EHS a směrnic 98/78/ES
a 2002/83/ES**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 47 odst. 2 a článek 55 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů³,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁴,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu⁵, směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního a o změně směrnic 73/239/EHS a 88/357/EHS⁶, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění⁷ upravují ustanovení týkající se přístupu k činnosti v přímém pojištění a jejího výkonu ve Společenství.
- (2) Tyto směrnice stanovují právní rámec pro pojišťovny a výkon činnosti v pojištění na vnitřním trhu z hlediska práva usazování a volného pohybu služeb, aby se usnadnilo pojišťovnám, která mají skutečné sídlo ve Společenství, krýt své závazky v rámci Společenství, a aby se pojistníci mohli obracet nejen na pojistitele usazené v jejich

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

³ Úř. věst. C , , s. .

⁴ Úř. věst. C , , s. .

⁵ Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3.

⁶ Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁷ Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1.

vlastním státě, ale rovněž na pojistitele se skutečným sídlem ve Společenství a usazené v jiných členských státech.

- (3) Režim stanovený těmito směrnici se používá pro pojišťovny poskytující přímé pojištění s ohledem na celé jejich podnikání, a to jak na činnost v přímém pojištění, tak i na zajišťovací činnost prostřednictvím akceptací; avšak zajištění prováděné specializovanými zajišťovkami nepodléhá tomuto režimu a ani jinému režimu podle právních předpisů Společenství.
- (4) Zajišťovnictví je finanční činnost značného významu, protože usnadněním rozložení rizik na celosvětové úrovni umožňuje pojišťovnám poskytujícím přímé pojištění zvýšit kapacitu jejich výkonů v pojišťovnictví a jejich pojistného krytí a rovněž snížit jejich kapitálové náklady. Zajišťovnictví dále hraje prostřednictvím své role významného finančního zprostředkovatele a institucionálního investora důležitou úlohu ve finanční stabilitě, protože je základním prvkem v zabezpečení úrovně finančního zdraví a stability pojistných trhů s přímým pojištěním a celého finančního systému.
- (5) Směrnice Rady 64/225/EHS ze dne 25. února 1964 o odstranění omezení svobody usazování a volného pohybu služeb v oblasti zajištění a retrocese⁸ odstranila omezení svobody usazování a volného pohybu služeb s ohledem na státní příslušnost nebo sídlo zajišťovatele. Neodstranila však omezení vyvolané odchylkami ve vnitrostátních předpisech upravující regulaci zajišťovnictví na obezřetnostním základě. Tato situace vedla k výrazným rozdílům v úrovni dozoru nad zajišťovkami ve Společenství, čímž se vytvořily bariéry pro výkon činnosti v zajištění, jako je povinnost zajišťovny jistit aktiva ke krytí svého podílu technických rezerv pojišťovny poskytující přímé pojištění a rovněž vyhovět rozdílným pravidlům pro dozor nad zajišťovkami v členských státech, ve kterých podnikají, nebo nepřímý dozor týkající se různých aspektů zajišťovnictví orgány příslušnými pro dozor nad pojišťovkami poskytujícími přímé pojištění.
- (6) Zajišťovnictví je označeno v Akčním plánu pro finanční služby jako sektor, který pro dobudování vnitřního trhu pro finanční služby vyžaduje podniknutí kroků na úrovni Společenství. Také významná mezinárodní fóra, jako jsou Mezinárodní měnový fond a Mezinárodní asociace orgánů pro dozor v pojišťovnictví poukázaly na absenci harmonizovaných pravidel v zajišťovnictví pro dozor na úrovni Společenství jako na významnou mezeru v regulačním rámci pro finanční služby, kterou je nezbytné zaplnit.
- (7) Cílem této směrnice je zřízení právního rámce pro výkon zajišťovací činnosti ve Společenství. Tvoří část souboru právních předpisů Společenství v oblasti pojištění směřujícího k vybudování vnitřního trhu v sektoru pojišťovnictví.
- (8) Směrnice je v souladu s významnými mezinárodními aktivitami v oblasti pravidel pro zajišťovnictví, zvláště pak Mezinárodní asociace orgánů pro dozor v pojišťovnictví (IAIS).
- (9) Směrnice následuje přístupy, které se v legislativě Společenství přijaly pro přímé pojištění tím, že provádí nutnou, nezbytnou a postačující harmonizaci pro zabezpečení

⁸ Úř. věst. 56, 4.4.1964, s. 878.

vzájemného uznávání povolení a systémů obezřetnostního dozoru, která umožní udělit jedno povolení platné v celém Společenství a používat zásadu dozoru domovským členským státem.

- (10) Výsledkem je to, že přístup k zajištění a jeho výkon podléhají vydání jediného úředního povolení příslušnými orgány členského státu, ve kterém má zajišťovna skutečné sídlo. Toto povolení umožňuje zajišťovně vykonávat činnost v rámci celého Společenství v rámci práva usazování i volného pohybu služeb. Členský stát, ve kterém se nachází pobočka nebo ve kterém jsou poskytovány služby, nesmí vyžadovat na zajišťovně, která v něm hodlá vykonávat zajišťovací činnost a která již má povolení ze svého domovského členského státu, aby si opatřila nové povolení. Zajišťovna, která již získala povolení v domovském členském státě, nepodléhá dalšímu dozoru nebo kontrole ve vztahu ke svému finančnímu zdraví, které provádějí orgány příslušné pro pojišťovnu, která je zajištěna u této zajišťovny. Kromě toho není povoleno, aby členské státy požadovaly, aby zajišťovna, která získala povolení, zastavila aktiva (kolaterály) pro krytí svého podílu technických rezerv cedující společnosti. Je potřeba definovat podmínky pro udělení nebo odnětí povolení. Příslušné orgány neudělí povolení nebo neobnoví povolení zajišťovně, která nesplní podmínky stanovené v této směrnici.
- (11) Směrnice se vztahuje na zajišťovny, které vykonávají výlučně činnost v zajištění a nepodnikají v přímém pojištění; používá se rovněž pro takzvané „kaptivní“ zajišťovny založené nebo vlastněné průmyslovými, komerčními nebo finančními společnostmi jinými než společnostmi, na které se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES o doplňkovém dozoru nad pojišťovnami v pojišťovací skupině⁹, jejichž cílem je poskytovat výlučně zajištění rizik společností, ke kterým patří.
- (12) Směrnice se nevztahuje na pojišťovny, které již podléhají směrnici 73/239/EHS a 2002/83/ES; avšak ustanovení směrnice týkající se míry solventnosti zajišťoven obsažená v této směrnici se používají pro zajišťovací činnost těchto pojišťoven, pokud rozsah jejich zajišťovací činnosti tvoří významnou část celého jejich podnikání, a tím se zabezpečí finanční zdraví pojišťoven, které vykonávají rovněž zajišťovací činnost a také to, aby se pro kapitálové požadavky na tyto pojišťovny vzaly v úvahu specifika zajišťovací činnosti.
- (13) Směrnice vyjasňuje pravomoci a dohlížecí prostředky svěřené příslušným orgánům. Příslušné orgány domovského státu zajišťovny jsou zodpovědné za monitorování finančního zdraví zajišťoven, včetně její solventnosti, tvorby technických rezerv a krytí těchto rezerv kvalitními aktivy.
- (14) Příslušné orgány členských států musí mít k dispozici takové prostředky dozoru, které jsou nezbytné k zajištění řádného výkonu činnosti zajišťoven v rámci celého Společenství na základě práva usazování nebo volného pohybu služeb. Zejména musí být schopny zavést vhodná ochranná opatření nebo ukládat sankce zaměřené na zabránění protiprávnímu jednání a porušování předpisů v oblasti dozoru nad zajišťovnami.

⁹ Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2002/87/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

- (15) Je třeba zavést ustanovení o výměně informací mezi příslušnými orgány a úřady nebo orgány, které pomáhají z titulu svých funkcí posilovat stabilitu finančního systému. Aby se uchovala důvěrná povaha sdělovaných informací, seznam adresátů musí být přísně ohraničen. Musí se proto určit podmínky, za kterých je tato výměna informací povolena. Navíc, pokud je stanoveno, že informace se mohou zveřejnit jenom s výslovným souhlasem příslušných orgánů, tyto se mohou dohodnout, pokud je to vhodné, na dodržování přísných podmínek. V tomto ohledu a s cílem zajistit řádný dozor nad zajišťovny příslušnými orgány stanovuje směrnice pravidla, která umožňují členským státům uzavírat dohody o výměně informací s třetími státy za podmínky, že zveřejněné informace podléhají zárukám o dodržení povinnosti mlčenlivosti.
- (16) Pro posílení obezřetnostního dozoru nad zajišťovny je třeba stanovit, že auditor musí mít povinnost neprodleně ohlásit příslušným orgánům, kdykoli se v případech stanovených v této směrnici při výkonu svých úkolů dozví některé skutečnosti, které mohou mít závažný vliv na finanční situaci nebo provozní a účetní činnost zajišťovny. Vzhledem ke stanovenému cíli je vhodné, aby členské státy zajistily, že se tato povinnost uplatňuje za všech okolností, když jsou takovéto skutečnosti odhaleny auditorem při plnění jeho úkolů v podniku majícím úzké propojení se zajišťovnou. Povinnost auditorů případně sdělovat příslušným orgánům určité skutečnosti a rozhodnutí týkající se zajišťovny, které odhalí při plnění svých úkolů v podniku, který není zajišťovnou, sama o sobě nemění povahu jejich úkolů v uvedeném podniku ani způsob, kterým musí v tomto podniku plnit své úkoly.
- (17) Je třeba zavést ustanovení pro definování použití směrnice pro existující zajišťovny, které získaly povolení dříve nebo které mohly vykonávat činnost v souladu s předpisy členských států před začátkem uplatňování směrnice.
- (18) Aby mohla zajišťovna splnit své závazky, domovské členské státy požadují, aby vytvořila dostatečné technické rezervy. Výše technických rezerv se určí v souladu se směrnicí 91/674/EHS ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven¹⁰. Pro životní zajištění může domovský členský stát stanovit konkrétnější pravidla podle směrnice 2002/83/ES.
- (19) Zajišťovna vykonávající zajišťovací činnost v odvětví pojištění úvěrů, jejíž podnikání v zajištění úvěrů netvoří jenom malý podíl celého zajištění, musí vytvořit vyrovnávací rezervu, která netvoří součást míry solventnosti. Tato rezerva se vypočte podle jedné z metod stanovených ve směrnici 73/239/EHS, které se považují za rovnocenné. Kromě toho směrnice povoluje domovskému členskému státu, aby požadoval, aby zajišťovny se skutečným sídlem na jeho území vytvořily podle pravidel stanovených dotyčným členským státem vyrovnávací rezervu pro rizika zařazená do odvětví jiných než je zajištění úvěrů .
- (20) Zajišťovna musí mít aktiva ke krytí technických rezerv, které berou v úvahu typ činnosti vykonávané zajišťovnou, zvláště povahu, výši a trvání očekávaného zajištění plnění tak, aby byla zajištěna dostatečnost, likvidita, bezpečnost, kvalita, výnosnost a kongruence jejích investic a aby zajišťovna zajistila vhodnou diverzifikaci

¹⁰ Úř. věst.L 374, 31.12.1991, s. 7. Směrnice pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/51/ES (Úř. věst. L 178, 17.7.2003, s. 16).

a rozložení těchto investic, které jí umožní přiměřeně reagovat na měnící se hospodářské podmínky, zvláště na vývoj finančních trhů a trhů s nemovitostmi nebo na katastrofy velkého rozsahu.

- (21) Kromě technických rezerv musí mít zajišťovny dodatečnou rezervu, známou jako míra solventnosti, představovanou volnými aktivy a, po souhlase příslušného orgánu, dalšími implicitními aktivy, která mají působit jako nárazník proti nepříznivým obchodním výkyvům. Tento požadavek je důležitým prvkem obezřetnostního dozoru. Až do revize stávajícího režimu pro míru solventnosti, kterou provádí Komise v rámci projektu „Solventnost II“ s cílem určit požadovanou míru solventnosti zajišťoven, se použijí pravidla podle existujících předpisů v oblasti přímého pojištění.
- (22) S cílem vzít v úvahu zvláštní povahu některých typů zajišťovacích smluv nebo odvětví, je třeba zavést ustanovení pro možnost úpravy výpočtu požadované míry solventnosti. Úpravu míry solventnosti provádí Komise po konzultaci s Výborem pro pojišťovnictví zřízeným směrnicí Rady 91/675/EHS¹¹ výkonem svých prováděcích pravomocí, které jí byly svěřeny Smlouvou. Tato opatření se přijímají na základě postupu podle článku 5 rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi¹².
- (23) Seznam položek, ze kterých může být sestavena míra solventnosti požadovaná touto směrnicí, je tím seznamem, který je stanoven ve směrnicích 73/239/EHS a 2002/83/ES.
- (24) Zajišťovny musí rovněž mít garanční fond, aby poskytovaly jistotu, že při svém založení vlastní odpovídající zdroje, a že při následné zajišťovací činnosti míra solventnosti v žádném případě nepoklesne pod minimum bezpečnosti; avšak aby se zohlednila specifika kaptivních zajišťoven, zavádí se ustanovení, které umožňuje domovskému členskému státu nastavit minimální garanční fond požadovaný pro kaptivní zajišťovny na nižší úroveň.
- (25) Některá ustanovení této směrnice určují minimální požadavky. Domovský členský stát musí být oprávněn stanovit přísnější pravidla pro zajišťovny, kterým udělily povolení jeho vlastní příslušné orgány, zvláště pokud jde o požadavek na míru solventnosti.
- (26) Je třeba stanovit opatření pro případy, kdy se finanční situace zajišťovny stane takovou, že je pro ni obtížné splnit její smluvní závazky. Za zvláštních situací je třeba, aby příslušné orgány měly pravomoc zasáhnout dostatečně včas, při výkonu těchto pravomocí však musí v souladu se zásadami řádného úředního postupu a náležitého postupu zajišťovny informovat o důvodech vedoucích k tomuto zásahu. Po dobu, po kterou tato situace přetrvává, by příslušné orgány neměly osvědčovat, že zajišťovna má dostatečnou míru solventnosti.
- (27) Je nezbytné zavést ustanovení pro spolupráci mezi příslušnými orgány členských států, aby se zajistilo, že zajišťovna, která podniká v rámci práva usazování a volného pohybu služeb, vyhovuje ustanovením pro ni platným v hostitelském členském státě.

¹¹ Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 32.

¹² Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (28) Je třeba učinit opatření ohledně práva podat opravný prostředek k soudu, pokud je povolení odmítnuto nebo odňato.
- (29) Je důležité stanovit, že vůči zajišťovně, jejichž skutečné sídlo se nachází mimo území Společenství a které vykonávají zajišťovací činnost ve Společenství, se neuplatní zacházení, které je výhodnější než zacházení vůči zajišťovně se skutečným sídlem v členském státě.
- (30) S cílem vzít v úvahu mezinárodní aspekty zajišťovnictví je třeba zavést ustanovení umožňující uzavírání mezinárodních dohod se třetím státem, který usiluje o určení prostředků pro dozor nad zajišťovněmi, které podnikají na území každé smluvní strany.
- (31) Je třeba stanovit pružný postup umožňující hodnotit vzájemnost se třetími státy na úrovni celého Společenství s cílem zlepšit liberalizaci zajišťovacích služeb ve třetích státech, a to prostřednictvím usazování nebo přeshraničním poskytováním služeb. Za tímto účelem směrnice stanoví postupy pro jednání se třetími státy.
- (32) Komise musí být zplnomocněna přijímat prováděcí opatření za podmínky, že tyto nepozmění základní prvky směrnice. Prováděcí opatření umožní Komisi zohlednit budoucí vývoj v zajišťovnictví. Opatření nezbytná pro provádění této směrnice se přijímají v souladu s rozhodnutím 1999/468/ES.
- (33) Je třeba přizpůsobit existující právní rámec Společenství pro pojišťovnictví, aby se tím zohlednil nový režim dozoru nad zajišťovněmi stanovený touto směrnicí, a aby se zajistil konzistentní zákonný rámec pro celý sektor pojišťovnictví. Zvláště se musí přizpůsobit stávající ustanovení, které umožňují „nepřímý dozor“ nad zajišťovněmi orgány příslušnými pro dozor nad pojišťovněmi poskytující přímé pojištění. Musí být zrušeny stávající ustanovení, která umožňují členským státům požadovat jištění aktiv kryjících technické rezervy pojišťovny v případech, kdy je pojistitel zajištěn u zajišťovny, která získala povolení podle této směrnice nebo u pojišťovny. Konečně se musí také stanovit, že míra solventnosti požadovaná pro pojišťovny vykonávající zajišťovací činnost, pokud tato činnost představuje podstatný podíl jejího podnikání, podléhá pravidlům pro solventnost stanovených touto směrnicí pro zajišťovny. Tímto způsobem musí být změněny směrnice 73/239/EHS, 92/49/EHS a 2002/83/ES.
- (34) Je třeba pozměnit směrnicí 98/78/ES, aby bylo zaručeno, že zajišťovny v pojišťovací nebo zajišťovací skupině podléhají doplňkovému doзору stejným způsobem jako pojišťovny, které jsou součástí pojišťovací skupiny.
- (35) Protože cíle navržené akce, a to zřízení právního rámce pro přístup k činnosti zajištění a pro její výkon, nemůže být v dostatečné míře dosaženo členskými státy a z důvodů rozsahu a účinků akce jej lze lépe dosáhnout na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality podle stejného článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů. Protože směrnice určuje minimální požadavky, mohou členské státy stanovit přísnější pravidla.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I – OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1 – Oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla pro přístup k činnostem samostatně výdělečné činnosti v zajištění a jejímu výkonu zajišťovny, které uskutečňují jenom činnosti v zajištění a které jsou zřízeny v členském státě, nebo si tam přejí být založeny.
2. Tato směrnice se nevztahuje na:
 - a) pojišťovny, na které se vztahují směrnice 73/239/EHS a 2002/83/ES;
 - b) činnosti a orgány uvedené v čl. 3 odst. 1 a odst. 2 směrnice 73/239/EHS;
 - c) činnosti a orgány uvedené v článku 3 směrnice 2002/83/ES;
 - d) zajišťovací činnosti, které provádí vláda členského státu, která tak jedná z důvodů výrazného veřejného zájmu jako poslední instance v zajištění, když tuto její roli vyžaduje taková situace na trhu, ve které není objektivně možné získat komerční krytí.

Článek 2 – Definice

1. Pro účely této směrnice se použijí tyto definice:
 - (a) zajištěním se rozumí činnost sestávající z přebírání rizik postoupených pojišťovnou, jinou zajišťovnou nebo institucí pro zaměstnanecké penzijní pojištění v působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES¹³.
 - (b) zajišťovnou se rozumí podnik, který obdržel úřední povolení podle článku 3;
 - (c) pobočkou se rozumí expozitura nebo pobočka zajišťovny;
 - (d) provozovnou se rozumí skutečné sídlo, pobočka zajišťovny s ohledem na písmeno c);
 - (e) domovským členským státem se rozumí členský stát, ve kterém se nachází skutečné sídlo zajišťovny;
 - (f) členským státem pobočky se rozumí členský stát, ve kterém se nachází pobočka zajišťovny;
 - (g) hostitelským členským státem se rozumí členský stát, ve kterém má zajišťovna pobočku nebo poskytuje služby;
 - (h) kontrolou se rozumí vztah mezi mateřskou společností a dceřinou společností, jak je vymezen v článku 1 směrnice Rady 83/349/EHS¹⁴, nebo podobný vztah mezi jakoukoli fyzickou a právnickou osobou a podnikem;

¹³ Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10.

¹⁴ Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.

- (i) kvalifikovaným podílem se rozumí přímá nebo nepřímá držba podílu v podniku, který představuje 10 či více procent základního kapitálu nebo hlasovacích práv, nebo který dává možnost vykonávat značný vliv na řízení podniku, ve kterém je podíl držen;
- (j) mateřskou společností se rozumí mateřská společnost, jak je vymezena v člancích 1 a 2 směrnice 84/349/EHS;
- (k) dceřinou společností se rozumí dceřiná společnost, jak je vymezena v člancích 1 a 2 směrnice 84/349/EHS;
- (l) příslušnými orgány se rozumí vnitrostátní orgány mající na základě právních předpisů pravomoc vykonávat dozor nad zajišťovny;
- (m) úzkým propojením se rozumí situace, ve které jsou dvě nebo více fyzické nebo právnické osoby propojeny:
 - i) *účastí*, kterou se rozumí držba, přímá nebo prostřednictvím ovládnutí, 20 či více procent hlasovacích práv nebo základního kapitálu zajišťovny, nebo
 - ii) *kontrolou*, ve všech případech uvedených v čl. 1 odst. 1 a 2 směrnice 83/349/EHS nebo obdobný vztah mezi jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobou a podnikem;
- (n) kaptivní zajišťovnou se rozumí zajišťovna, kterou vlastní buď finanční instituce jiná než pojišťovna, zajišťovna nebo skupina pojišťoven nebo zajišťoven, pro které se uplatňuje směrnice 98/78/ES, nebo kterou vlastní jedna či více nefinančních institucí, a jejíž účelem je zajišťovat rizika výlučně toho podniku nebo těch podniků, kterým patří, nebo podniku té skupiny, jejichž součástí tato kaptivní zajišťovna tvoří.

2. Pro účely odstavce 1(c) se s jakoukoli trvalou přítomností podniku na území členského státu nakládá stejným způsobem jako s expoziturou nebo pobočkou, i když tato přítomnost nemá formu pobočky nebo expozitury, ale má podobu pouze kanceláře řízené vlastními zaměstnanci podniku nebo osobou, která je sice nezávislá, ale má trvalé pověření jednat za podnik, jaké by měla expozitura.

Pro účely odstavce 1(i) a v souladu s články 7 a 14 a jiných úrovní držby podílů uvedených v článku 14, se berou v úvahu hlasovací práva tak, jak je to uvedeno v článku 92 směrnice 2001/34/ES¹⁵.

Pro účely odstavce 1(k) se jakákoli dceřiná společnost jiné dceřiné společnosti považuje také za dceřinou společnost podniku, který je nejvyšší mateřskou společností tohoto podniku.

Pro účely odstavce 1(m) se jakákoli dceřiná společnost jiné dceřiné společnosti považuje za dceřinou společnost mateřské společnosti, která stojí v čele všech těchto podniků.

¹⁵ Úř. věst. L 184, 6.7.2001, s. 66.

Pro účely odstavce 1(m) se situace, ve kterých jsou dvě nebo více fyzické nebo právnické osoby trvale spojeny s jednou a touž osobou vztahem kontroly, se také považují za úzké propojení mezi těmito osobami.

3. Kdekoli tato směrnice odkazuje na euro, použije se na národní měnu od 31. prosince každého roku přepočítací kurs posledního dne předchozího měsíce října, pro který jsou k dispozici hodnoty přepočítacího kursu na euro ve všech relevantních měnách Společenství.

HLAVA II – PŘÍSTUP K ČINNOSTI ZAJIŠTĚNÍ POVOLENÍ ZAJIŠŤOVNY

Článek 3 – Zásada povolení

Výkon činnosti zajištění podléhá předchozímu vydání úředního povolení.

O toto povolení musí orgány domovského členského státu žádat:

- a) každá zajišťovna, která zřizuje skutečné sídlo na území uvedeného státu;
- b) každá zajišťovna, která poté, co již získala povolení, rozšiřuje činnost na jiné činnosti zajištění, než na ty, pro které již má povolení.

Článek 4 – Rozsah povolení

1. Povolení podle článku 3 je platné pro celé Společenství. Umožňuje zde zajišťovně provozovat činnost buď v rámci práva usazování, nebo volného pohybu služeb.

2. Povolení se vydává pro neživotní zajištění, životní zajištění nebo pro různé typy činnosti zajištění podle žádosti předložené žadatelem.

Posuzuje se na základě obchodního plánu, který se předkládá podle čl. 6 odst. b) a článku 11 a splnění podmínek stanovených pro udělení povolení členským státem, ve kterém se o povolení žádá.

Článek 5 – Právní forma zajišťovny

1. Domovský členský stát vyžaduje, aby každá zajišťovna, která žádá o povolení, přijala některou z právních forem stanovených v příloze I.

Zajišťovna také může přijmout právní formu evropské společnosti (SE), tak jak je definována v nařízení Rady (ES) č. 2157/2001¹⁶.

2. Členské státy mohou případně založit podniky v jakékoli veřejnoprávní formě za podmínky, že tyto instituce budou mít za cíl provádět zajišťovací operace za stejných podmínek, za kterých vykonávají činnost soukromoprávní podniky.

¹⁶ Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 1.

Článek 6 – Podmínky

Domovský členský stát vyžaduje, aby každá zajišťovna, která žádá o povolení:

- a) omezila svůj předmět činnosti na zajištění a s ním související operace; tento požadavek se může rozšířit i na funkci holdingové společnosti a činnosti ve finančním sektoru ve smyslu článku 2 bodu 8 směrnice 2002/87/ES¹⁷;
- b) předložila obchodní plán podle článku 11;
- c) měla minimální garanční fond stanovený v čl. 40 odst. 2;
- d) byla skutečně řízena osobami s dobrou pověstí a požadovanou odbornou kvalifikací nebo zkušenostmi.

Článek 7 – Úzké propojení

1. Jestliže mezi zajišťovnou a jinými právníckými nebo fyzickými osobami existuje úzké propojení, vydají příslušné orgány povolení pouze tehdy, pokud tato propojení nebrání řádnému výkonu funkcí dozoru.

Příslušné orgány také odmítnou vydat povolení, pokud právní a správní předpisy třetího státu vztahující se na jednu nebo více fyzických nebo právníckých osob, se kterými má zajišťovna úzké propojení, nebo potíže související s jejich uplatňováním brání řádnému výkonu dozoru.

2. Příslušné orgány požadují na zajišťovnách, aby jim neustále poskytovaly informace, které potřebují ke sledování toho, zda jsou trvale dodržovány podmínky uvedené v odstavci 1.

Článek 8 – Skutečné sídlo zajišťovny

Členské státy ukládají zajišťovnám, aby se jejich skutečné sídlo nacházelo ve stejném členském státě jako jejich statutární sídlo.

Článek 9 – Zajistné podmínky a sazby zajistného

1. Tato směrnice nebude bránit členským státům, aby ponechaly v platnosti nebo přijímaly právní a správní předpisy požadující schválení zakládací smlouvy a stanov a předávání jakýchkoli dalších dokumentů nutných pro běžný výkon dozoru.

2. Členské státy však nepřijmou předpisy vyžadující předchozí schválení nebo pravidelné oznamování všeobecných a zvláštních zajistných podmínek, sazeb zajistného, technických podkladů používaných zejména pro výpočet sazeb zajistného a technických rezerv nebo formulářů a jiných tiskopisů, které hodlá zajišťovna používat při svých jednáních s cedujícími nebo retrocedujícími společnostmi.

¹⁷ Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

Článek 10 – Hospodářské potřeby trhu

Členské státy nesmějí požadovat, aby byla jakákoli žádost o povolení posuzována na základě hospodářských potřeb trhu.

Článek 11 – Obchodní plán

1. Obchodní plán uvedený v čl. 6 odst. b) musí obsahovat údaje nebo podklady týkající se:

- a) povahy rizik, které zajišťovna hodlá krýt;
- b) druhy zajišťovacích smluv, které zajišťovna hodlá uzavřít s cedujícími společnostmi;
- c) základních zásad pro retrocese;
- d) položek, z nichž sestává minimální garanční fond;
- e) předpokládaných nákladů na zřízení provozního systému a organizaci obchodní sítě a finančních zdrojů, které mají tyto náklady pokrýt;

2. Kromě požadavků uvedených v odstavci 1, obchodní plán obsahuje na první tři účetní období:

- a) odhad nákladů na řízení jiných než zřizovacích nákladů, zejména běžných výdajů a provizí;
- b) odhad zajistného nebo příspěvků a zajistného plnění;
- c) předpokládanou rozvahu;
- d) předpokládané finanční zdroje zamýšlené pro krytí smluvních závazků a míry solventnosti.

Článek 12 – Akcionáři a společníci s kvalifikovanými podíly

Příslušné orgány domovského členského státu nesmějí zajišťovně vydat povolení k výkonu zajišťovací činnosti, dokud jim není sdělena totožnost jejích akcionářů nebo společníků, ať přímých nebo nepřímých, ať fyzických nebo právnických osob, které mají v uvedené zajišťovně kvalifikované podíly, a výše těchto podílů.

Příslušné orgány odmítnou vydat povolení, pokud vzhledem k potřebě zajistit zdravé a obezřetné řízení zajišťovny nejsou spokojeny se způsobilostí akcionářů nebo společníků.

Článek 13 - Odmítnutí vydat povolení

Každé rozhodnutí o odmítnutí vydat povolení musí být doprovázeno přesným odůvodněním a oznámeno dané zajišťovně.

Každý členský stát učiní opatření pro zajištění práva obrátit se na soud proti rozhodnutí o odmítnutí v souladu s článkem 53.

To musí být umožněno i v případech, kdy příslušné orgány nevyřídí žádost o povolení do šesti měsíců ode dne obdržení.

Článek 14 – Předcházející konzultace s příslušnými orgány jiných členských států

1. Před udělením povolení zajišťovně je třeba konzultovat povolení s příslušnými orgány jiných členských států, pokud je zajišťovna:

a) dceřinou společností pojišťovny nebo zajišťovny, která získala povolení v jiném členském státu; nebo

b) dceřinou společností mateřské společnosti pojišťovny nebo zajišťovny, která získala povolení v jiném členském státu; nebo

c) kontrolována tou samou osobou, ať již fyzickou nebo právnickou, která kontroluje pojišťovnu nebo zajišťovnu, která získala povolení v jiném členském státu.

2. Před udělením povolení zajišťovně je třeba konzultovat povolení s příslušnými orgány členského státu, který je odpovědný za dozor nad úvěrovými institucemi nebo investičními společnostmi, pokud je zajišťovna:

a) dceřinou společností úvěrové instituce nebo investiční společnosti, která získala povolení ve Společenství; nebo

b) dceřinou společností mateřské společnosti úvěrové instituce nebo investiční společnosti, která získala povolení ve Společenství; nebo

c) kontrolována tou samou osobou, ať již fyzickou nebo právnickou, která kontroluje úvěrovou instituci nebo investiční společnost, která získala povolení ve Společenství.

3. Odpovídající příslušné orgány uvedené v odstavcích 1 a 2 se navzájem konzultují, zejména když posuzují způsobilost akcionářů a dobrou pověst a zkušenosti ředitelů řídicích jiný subjekt té samé skupiny. Předávají si informace o způsobilosti akcionářů a dobré pověsti a zkušenostech ředitelů, které jsou významné pro jiné příslušné orgány udělující povolení a také pro průběžné posuzování shody s podmínkami pro vykonávání činnosti.

HLAVA III – PODMÍNKY PRO VÝKON ZAJIŠŤOVACÍ ČINNOSTI

Kapitola 1 – Zásady a metody finančního dozoru

ODDÍL 1- PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY A VŠEOBECNÁ PRAVIDLA

Článek 15 – Příslušné orgány a předmět dozoru

1. Finanční dozor nad zajišťovnou, včetně dozoru nad činností, kterou zajišťovna vykonává buď prostřednictvím poboček, nebo v rámci volného pohybu služeb, náleží do výhradní pravomoci domovského členského státu.

Pokud mají příslušné orgány hostitelského členského státu závazku důvod domnívat se, že činnosti zajišťovny mohou ovlivnit její finanční zdraví, informují o tom příslušné orgány domovského členského státu zajišťovny. Orgány domovského členského státu zajišťovny rozhodnou, zda zajišťovna dodržuje obezřetnostní zásady stanovené v této směrnici.

2. Finanční dozor podle odstavce 1 zahrnuje ověřování veškeré činnosti zajišťovny, její míry solventnosti, tvorby technických rezerv a aktiv, která je kryjí, v souladu s předpisy nebo obvyklou praxí v domovském členském státě podle předpisů přijatých na úrovni Společenství.

3. Domovský členský stát zajišťovny neodmítne smlouvu o retrocesi uzavřenou zajišťovnou se zajišťovnou, která získala povolení v souladu s touto směrnicí nebo pojišťovnou, která získala povolení v souladu se směrnicí 73/239/EHS nebo 2002/83/ES z důvodů přímo se týkajících finančního zdraví této zajišťovny nebo pojišťovny.

4. Příslušné orgány domovského členského státu vyžadují od každé zajišťovny, aby měla řádné administrativní a účetní postupy a odpovídající vnitřní kontrolní mechanismy.

Článek 16 – Dozor nad pobočkami usazenými v jiném členském státu

Členský stát pobočky stanoví, že pokud zajišťovna, již bylo vydáno povolení v jiném členském státě, provozuje činnost prostřednictvím pobočky, mohou příslušné orgány domovského členského státu, poté co nejprve informují příslušné orgány členského státu pobočky, samy nebo prostřednictvím osob, které pro uvedený účel jmenují, na místě ověřovat informace nutné k zajištění finančního dozoru nad zajišťovnou. Orgány členského státu pobočky se mohou uvedeného ověřování účastnit.

Článek 17 – Informace týkající se účetnictví, dozoru a statistiky: pravomoci dozoru

1) Každý členský stát ukládá každé zajišťovně, jejíž skutečné sídlo se nachází na jeho území, aby předkládala výroční zprávu uvádějící všechny typy činností, její finanční situaci a solventnost.

2) Členské státy ukládají zajišťovnám se skutečným sídlem na jejich území, aby pravidelně předkládaly výkazy spolu se statistickými dokumenty, které jsou nutné pro účely dozoru. Příslušné orgány si navzájem poskytují veškeré dokumenty a informace užitečné pro účely dozoru.

3) Každý členský stát přijme všechna nezbytná opatření k zajištění toho, aby příslušné orgány měly pravomoci a prostředky nutné pro dozor nad činnostmi zajišťoven se skutečným sídlem na jejich územích, včetně činností vykonávaných mimo tato území,

Příslušným orgánům musí být zejména umožněno:

a) činit podrobná šetření týkající se situace zajišťovny a veškeré její činnosti, mimo jiné shromažďováním informací nebo vyžadováním předložení dokumentů o její zajišťovací a retrocesní činnosti a prováděním vyšetřování na místě v prostorách zajišťovny;

b) přijímat veškerá opatření týkající se zajišťovny, jejich odpovědných ředitelů nebo osob, které ji řídí, vhodná a nutná k zajištění toho, aby činnost zajišťovny trvale odpovídala právním a správním předpisům, které musí zajišťovna splňovat v každém členském státě;

c) zajistit, aby byla uvedená opatření prováděna, případně i jejich vymáháním soudní cestou.

Členské státy mohou také stanovit, že příslušné orgány mohou získávat veškeré informace o smlouvách, které mají zprostředkovatelé.

Článek 18 – Převod kmene zajistných smluv

Za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy vydá každý členský stát zajišťovně se skutečným sídlem na jeho území povolení k převodu celého kmene zajistných smluv nebo jeho části, včetně smluv uzavřených v rámci práva usazování nebo volného pohybu služeb na přejímající podnik se sídlem ve Společenství, pokud příslušné orgány domovského členského státu přejímajícího podniku potvrdí, že po započtení převodu má přejímající podnik nutnou míru solventnosti uvedenou v kapitole 3.

ODDÍL 2- KVALIFIKOVANÉ PODÍLY

Článek 19 – Nabývání účasti

Členské státy stanoví, že všechny fyzické a právnické osoby, které hodlají získat přímo nebo nepřímo kvalifikovaný podíl v zajišťovně, musí nejprve informovat příslušné orgány domovského členského státu a uvést přitom velikost zamýšleného podílu. Takováto osoba musí také informovat příslušné orgány domovského členského státu, když hodlá zvýšit svůj kvalifikovaný podíl tak, že by její podíl na hlasovacích právech nebo základním kapitálu dosáhl nebo překročil 20 %, 33 % nebo 50 % nebo tak, že se zajišťovna stane dceřinou společností této osoby.

Příslušné orgány domovského členského státu mají nejvýše tři měsíce na vyjádření nesouhlasu s tímto záměrem ode dne oznámení stanoveného v prvním pododstavci, pokud vzhledem k potřebě zajistit zdravé a obezřetné řízení zajišťovny nejsou spokojeny se způsobilostí osoby uvedené v prvním pododstavci. Pokud s daným záměrem nevyjádří nesouhlas, mohou stanovit maximální lhůtu pro jeho uskutečnění.

Článek 20 – Nabývání účasti finančními společnostmi

Když je nabyvatelem podílů uvedených v článku 19 pojišťovna, zajišťovna, úvěrová instituce nebo investiční společnost, která získala povolení v jiném členském státě, nebo mateřská společnost takového subjektu, nebo fyzická nebo právnická osoba, která takový subjekt kontroluje, a když se v důsledku tohoto nabytí účasti stane podnik, ve kterém nabyvatel hodlá získat podíl, dceřinou společností nabyvatele nebo bude kontrolován nabyvatelem, posuzování nabytí účasti se musí stát předmětem předchozí konzultace podle článku 14.

Článek 21 – Pozbývání účasti

Členské státy požadují od všech fyzických a právnických osob, které se chtějí přímo nebo nepřímo vzdát kvalifikovaného podílu v zajišťovně, aby o tom nejprve informovaly příslušné orgány domovského členského státu a uvedly přitom výši zamýšleného podílu.

Takováto osoba musí také informovat příslušné orgány domovského členského státu, jestliže hodlá snížit svůj kvalifikovaný podíl tak, že by její podíl na hlasovacích právech nebo na základním kapitálu poklesl pod 20 %, 33 % nebo 50 % a nebo že by zajišťovna přestala být její dceřinou společností.

Článek 22 – Informování příslušných orgánů zajišťovnou

Zajišťovny musí, jakmile se o tom dozvědí, informovat příslušné orgány svých domovských členských států o všech nabytích nebo prodejkách podílů na svém základním kapitálu, které způsobí, že podíly překročí jednu z hranic uvedených v člancích 19 a 21 nebo pod ni klesnou.

Alespoň jednou ročně také informují příslušné orgány domovského členského státu o jménech akcionářů a společníků držících kvalifikovaný podíl a o výši těchto podílů, jak vyplývá zejména z údajů registrovaných na výročních valných hromadách akcionářů a společníků nebo z informací získaných na základě povinností pro společnosti kótované na burze cenných papírů.

Článek 23 – Kvalifikované podíly: pravomoci příslušných orgánů

Členské státy požadují, aby v případech, kdy by vliv, který mají osoby uvedené v článku 19, mohl způsobit újmu obezřetnému a zdravému řízení zajišťovny, přijaly příslušné orgány členského státu vhodná opatření k ukončení uvedené situace. Tato opatření mohou například spočívat v soudních zákazech, sankcích proti ředitelům a řídicím pracovníkům nebo pozastavení výkonu hlasovacích práv spojených s akciemi vlastněnými danými akcionáři nebo společníky.

Podobná opatření se uplatňují na fyzické i právnické osoby, které nesplní povinnost předem poskytnout informace stanovené v článku 19. Pokud je podíl získán přes nesouhlas příslušných orgánů, přijmou členské státy bez ohledu na jakékoli další přijaté sankce opatření, kterými se buď pozastaví výkon odpovídajících hlasovacích práv nebo zajistí, že odevzdané hlasy jsou neplatné, nebo zajistí možnost jejich zrušení.

ODDÍL 3 – POVINNOST MLČENLIVOSTI A VÝMĚNA INFORMACÍ

Článek 24 – Povinnost

1. Členské státy zajistí, aby všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány, jakož i auditoři nebo experti jednající jménem příslušných orgánů, byli povinni zachovávat mlčenlivost.

V souladu s touto povinností nesmějí být žádné důvěrné informace, které uvedené osoby mohou získat při plnění svých povinností, prozrazeny žádné osobě, ani orgánu, kromě informací v celkové nebo souhrnné formě, kde není možno identifikovat jednotlivé zajišťovny, a kromě případů, na které se vztahuje trestní právo.

2. Avšak v případech, kdy je na zajišťovnu vyhlášen úpadek nebo u ní byla nařízena nucená likvidace, mohou být v občanskoprávním nebo obchodním řízení sdělovány důvěrné informace, které se netýkají třetích osob zapojených do pokusů zajišťovnu zachránit.

Článek 25 – Výměna informací mezi příslušnými orgány členských států

Článek 24 nebrání příslušným orgánům různých členských států vyměňovat si informace v souladu se směrnicemi vztahujícími se na zajišťovny. Tyto informace podléhají povinnosti mlčenlivosti stanovené v článku 24.

Článek 26 – Dohody o spolupráci se třetími státy

Členské státy mohou uzavírat dohody o spolupráci umožňující výměnu informací s příslušnými orgány třetích států nebo s úřady nebo orgány třetích států definovanými v čl. 28, odst. 1 a 2 pouze tehdy, pokud sdělované informace podléhají zárukám povinnosti mlčenlivosti odpovídajícím alespoň zárukám uvedeným v tomto oddílu. Tato výměna informací musí být určena pro výkon dozoru uvedenými úřady nebo orgány.

Pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmějí být zveřejněny bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které uvedené orgány udělily svůj souhlas.

Článek 27 – Použití důvěrných informací

Příslušné orgány, které obdrží důvěrné informace podle článků 24 a 25, je mohou používat jen při plnění svých povinností pro:

- a) kontrolu, zda jsou plněny podmínky pro výkon zajišťovací činnosti, a pro usnadnění sledování výkonu této činnosti, zvláště s ohledem na sledování technických rezerv, míry solventnosti, správních a účetních postupů a vnitřních kontrolních mechanismů,
- b) ukládání sankcí,
- c) opravný prostředek ve správním řízení proti rozhodnutím příslušných orgánů, nebo
- d) soudní řízení zahájené podle článku 53 nebo podle zvláštních podmínek stanovených v této směrnici a jiných směrnicích přijatých v oblasti pojišťovnictví a zajišťovnictví.

Článek 28 – Výměna informací s jinými příslušnými orgány

1. Články 24-27 nebrání výměně informací v členském státě, pokud ve stejném členském státě existují dva nebo více příslušných orgánů, nebo mezi členskými státy, příslušnými orgány a:

- a) orgány příslušnými pro úřední dozor nad úvěrovými institucemi a jinými finančními organizacemi a orgány pověřenými dozorem nad finančními trhy,
- b) orgány, jež se zabývají likvidací a úpadkem pojišťoven a zajišťoven a jiným podobným řízením, a
- c) osobami příslušnými pro provádění zákonem stanovených auditů účtů pojišťoven, zajišťoven a jiných finančních institucí,

při plnění jejich funkcí dozoru nebo sdělování orgánům, které řídí nucené likvidační řízení nebo spravují garanční fondy, informací nutných k výkonu jejich úkolů. Informace obdržené těmito orgány, úřady a osobami podléhají povinnosti mlčenlivosti stanovené v článku 24.

2. Bez ohledu na články 24-27 mohou členské státy povolit výměnu informací mezi příslušnými orgány a:

- a) orgány zodpovědnými za dozor nad subjekty, jež se zabývají likvidací a úpadkem pojišťoven a zajišťoven a jiným podobným řízením, nebo
- b) orgány zodpovědnými za dozor nad osobami pověřenými prováděním zákonem stanovených auditů účtů pojišťoven a zajišťoven, úvěrových institucí, investičních firem a ostatních finančních institucí, nebo
- c) nezávislími znalci pojišťoven a zajišťoven provádějícími právními předpisy upravený dozor nad uvedenými pojišťovnami a orgány příslušnými pro dozor nad těmito znalci.

Členské státy, které si přejí využít možnosti stanovené v prvním pododstavci, vyžadují, aby byly splněny alespoň tyto podmínky:

- a) výměna informací je určena k výkonu kontroly nebo dozoru podle prvního pododstavce;
- b) informace obdržené v této souvislosti podléhají povinnosti mlčenlivosti stanovené v článku 24;
- c) pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmějí být sdělovány bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které uvedené orgány udělily svůj souhlas.

Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům jména orgánů, osob a subjektů, které smějí obdržet informace podle tohoto odstavce.

2. Bez ohledu na články 24 až 27 mohou členské státy s cílem posílení stability finančního systému, včetně jeho integrity, povolit výměnu informací mezi příslušnými orgány a orgány nebo subjekty podle právních předpisů příslušnými pro odhalování a vyšetřování porušování práva společností.

Členské státy, které si přejí využít možnosti stanovené v prvním pododstavci, vyžadují, aby byly splněny alespoň tyto podmínky:

- a) informace jsou určeny k výkonu úkolů podle prvního pododstavce;

b) informace obdržené v této souvislosti podléhají povinnosti mlčenlivosti stanovené v článku 24;

c) pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmějí být sdělovány bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které uvedené orgány udělily svůj souhlas.

Pokud členský stát, orgány nebo subjekty, uvedené v prvním pododstavci, provádějí svůj úkol odhalování nebo vyšetřování s pomocí osob jmenovaných pro tento účel kvůli zvláštní způsobilosti těchto osob, avšak které nejsou zaměstnány ve veřejné správě, lze možnost výměny informací stanovené v prvním pododstavci rozšířit na tyto osoby za podmínek stanovených v druhém pododstavci.

Pro účely uplatňování poslední odrážky druhého pododstavce sdělí orgány nebo subjekty uvedené v prvním pododstavci příslušným orgánům, které poskytly informace, jména a přesné pověření osob, kterým mají být informace předány.

Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům jména orgánů nebo subjektů, které smějí obdržet informace podle tohoto odstavce.

Článek 29 – Předávání informací centrálním bankám a měnovým orgánům

Tato část nebrání příslušným orgánům, aby centrálním bankám nebo jiným subjektům s funkcí podobnou měnovým orgánům a případně jiným státním orgánům odpovědným za dozor nad platebními systémy předávaly informace potřebné pro výkon jejich úkolů. Také těmto orgánům a subjektům nebrání povolit sdělovat příslušným orgánům informace, které potřebují pro účely článku 27 .

Informace obdržené v této souvislosti podléhají povinnosti mlčenlivosti stanovené v tomto oddílu.

Článek 30 - Sdělování informací orgánům ústřední státní správy odpovědným za právní předpisy v oblasti financí

Bez ohledu na články 24 a 27 mohou členské státy na základě právních předpisů povolit sdělování určitých informací jiným orgánům své ústřední správy, které odpovídají za právní předpisy týkající se dozoru nad úvěrovými institucemi, finančními institucemi, investičními službami a pojišťovnami nebo zajišťovnami a inspektorům působícím jménem uvedených orgánů.

Tyto informace je však možné sdělit pouze tehdy, pokud je to nutné z důvodu obezřetnostního dozoru.

Členské státy však zajistí, aby informace obdržené podle článku 25 a čl. 28 odst. 1 a informace obdržené prostřednictvím ověřování na místě, které je uvedeno v článku 16, nebyly nikdy sdělovány v případech uvedených v tomto odstavci bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které informace poskytly, nebo příslušných orgánů členského státu, ve kterém se ověřování na místě provádělo.

ODDÍL 4 – POVINNOSTI AUDITORŮ

Článek 31 – Povinnosti auditorů

1. Členské státy přinejmenším stanoví, aby každá osoba, které bylo vydáno povolení ve smyslu směrnice Rady 84/253/EHS¹⁸, provádějící v zajišťovně úkol popsany v článku 51 směrnice Rady 78/660/EHS¹⁹, článku 37 směrnice 83/349/EHS nebo v článku 31 směrnice Rady 85/611/EHS²⁰ nebo jiný zákonem stanovený úkol měla povinnost neprodleně oznámit příslušným orgánům jakoukoli skutečnost nebo rozhodnutí týkající se uvedené zajišťovny, které zjistila při výkonu tohoto úkolu, a které by mohly:

- a) představovat závažné porušení právních a správních předpisů stanovících podmínky pro povolení, nebo konkrétně upravujících provozování činností pojišťovnami nebo zajišťovnami, nebo
- b) ovlivnit pokračování činnosti zajišťovny, nebo
- c) vést k tomu, že bude odmítnuto ověření účtů nebo k nim budou vyjádřeny výhrady;

Tato osoba má také povinnost oznámit jakékoli skutečnosti a rozhodnutí, které zjistí při výkonu úkolu popsaného v prvním pododstavci v zajišťovně mající úzké propojení vyplývající z řídicího vztahu se zajišťovnou, v níž uvedená osoba plní výše uvedený úkol.

2) Sdělení skutečností nebo rozhodnutí uvedených v odstavci 1 příslušným orgánům v dobré víře osobami oprávněnými ve smyslu směrnice 84/253/EHS nepředstavuje porušení žádného omezení sdělování informací uloženého smluvně nebo jakýmkoli právními nebo správními předpisy a nezakládá pro tyto osoby žádnou odpovědnost.

Kapitola 2 – Pravidla pro technické rezervy

Článek 32 – Tvorba technických rezerv

1) Domovský členský stát vyžaduje, aby každá zajišťovna vytvořila dostatečné technické rezervy na veškerou svou činnost.

Výše těchto technických rezerv se určuje podle zásad stanovených ve směrnici 91/674/EHS. Pokud je to vhodné, může domovský členský stát ustanovit zvláštní pravidla v souladu s článkem 20 směrnice 2002/83/ES.

2) Pokud je zajistitelem zajišťovna, která získala povolení v souladu s touto směrnicí nebo pojišťovna, která má povolení v souladu se směrnicí 73/239/EHS nebo směrnicí 2002/83/ES, členské státy nebudou zachovávat nebo nezavedou systém tvorby hrubých technických rezerv, který požaduje jištění aktiv pro krytí dlužného zajistného a nezlikvidovaných zajistných událostí.

¹⁸ Úř. věst. L 126, 12.5.1984, s. 20.

¹⁹ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

²⁰ Úř. věst. L 375, 31.12.1985, s. 3.

3) Pokud domovský členský stát povolí, aby určité technické rezervy byly pokryty pohledávkami vůči zajišťovnám, které nemají povolení v souladu se směrnicí 73/239/EHS nebo směrnicí 2002/83/ES, stanoví takto povolené procento.

Článek 33 – Vyrovnávací rezervy

1. Domovský členský stát vyžaduje, aby každá zajišťovna, která pojišťuje rizika zařazená do odvětví 14 v bodě A přílohy směrnice 73/239/EHS, vytvořila vyrovnávací rezervu pro vyrovnání jakékoli technické ztráty nebo nadprůměrného škodného průběhu vzniklého v tomto odvětví v daném účetním období.

2. Vyrovnávací rezerva pro zajištění úvěrů musí být vypočtena podle pravidel stanovených domovským členským státem podle jedné ze čtyř metod uvedených v bodě D přílohy směrnice 73/239/EHS, které se považují za rovnocenné.

3. Domovský členský stát může osvobodit zajišťovny od povinnosti vytvářet vyrovnávací rezervu pro činnost v odvětví pojištění úvěrů, pokud předepsané zajistné nebo příspěvky ze zajištění pojištění úvěrů činí méně než 4 % jejich celkového předepsaného pojistného nebo předepsaných příspěvků a méně než 2 500 000 EUR.

4. Domovský členský stát může vyžadovat, aby každá zajišťovna vytvořila vyrovnávací rezervy pro rizika zařazená do odvětví jiných než zajištění úvěrů. Vyrovnávací rezervy se vypočtou podle pravidel určených domovským členským státem.

Článek 34 – Aktiva kryjící technické rezervy

Aktiva kryjící technické rezervy berou v úvahu typ činnosti vykonávané zajišťovnou, zvláště povahu, výši a trvání očekávaného zajistného plnění tak, aby byla zajištěna dostatečnost, likvidita, bezpečnost, kvalita, výnosnost a kongruence jejich investic, a aby zajišťovna zajistila vhodnou diverzifikaci a rozložení těchto investic, které jí umožní přiměřeně reagovat na měnící se hospodářské podmínky, zvláště na vývoj finančních trhů a trhů s nemovitostmi nebo na katastrofy velkého rozsahu.

Kapitola 3 – Pravidla pro míru solventnosti a garanční fond

ODDÍL 1 – DISPONIBILNÍ MÍRA SOLVENTNOSTI

Článek 35 – Obecné pravidlo

Každý členský stát požaduje po každé zajišťovně, jejíž skutečné sídlo se nachází na jeho území, aby měla stále dostatečnou disponibilní míru solventnosti pro veškerou svou činnost rovnající se alespoň požadavkům v této směrnici.

Článek 36 – Položky

1. Disponibilní míra solventnosti se skládá z aktiv zajišťovny očištěných od všech předvídatelných závazků po odečtení položek nehmotného majetku a zahrnuje i:

a) splacený základní kapitál, nebo, jedná-li se o vzájemnou zajišťovnu, splacený skutečný počáteční kapitál včetně účtů společníků, které splňují tato kritéria:

i) v zakládací smlouvě a ve stanovách musí být stanoveno, že platby společníkům lze provádět z těchto účtů jen tehdy, nezpůsobí-li to pokles disponibilní míry solventnosti pod požadovanou úroveň, nebo po zrušení podniku, když byly vyrovnány všechny ostatní dluhy zajišťovny;

ii) v zakládací smlouvě a ve stanovách musí být stanoveno, že, co se týče plateb uvedených v bodě i) prováděných z důvodů jiných než je individuální ukončení členství, musí být alespoň jeden měsíc předem informovány příslušné orgány, které mohou během této doby platbu zakázat;

iii) odpovídající ustanovení zakládací smlouvy a stanov smějí být změněna pouze po prohlášení příslušných orgánů, že nemají ke změně žádné námitky, aniž jsou dotčena kritéria uvedená v bodech i) a ii);

b) zákonné rezervní fondy a dobrovolné rezervy nevztahující se k přijatým závazkům;

c) převedený zisk nebo převedená ztráta po odečtení splatných dividend.

2. Disponibilní míra solventnosti se snižuje o částku vlastních akcií přímo držených zajišťovnou.

U těch zajišťoven, které provádějí diskontování nebo odpočty u svých technických rezerv pro krytí nevyřízených pojistných událostí v neživotním pojištění za účelem zohlednění výnosů z investic tak, jak to povoluje čl. 60 odst. 1 písm. g) směrnice 91/674/EHS, se disponibilní míra solventnosti snižuje o rozdíl mezi technickými rezervami před diskontováním nebo před odpočty, jak je uvedeno v příloze k účetní závěrce, a technickými rezervami po diskontování nebo po odpočtech. Tyto úpravy se provádějí pro všechna rizika na seznamu v bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS, vyjma rizik v odvětvích 1 a 2 této přílohy. U odvětví jiných, jako jsou odvětví 1 a 2 této přílohy, není potřeba provádět žádné úpravy související s diskontováním anuit zahrnutých do technických rezerv.

Kromě položek uvedených v pododstavcích 1 a 2 se disponibilní míra solventnosti sníží o tyto položky:

a) účasti, které má zajišťovna v následujících subjektech:

i) pojišťovnách ve smyslu článku 6 směrnice 73/239/EHS, článku 4 směrnice 2002/83/ES nebo čl. 1 odst. b) směrnice 98/78/ES,

ii) zajišťovnách ve smyslu článku 3 této směrnice nebo zajišťovnách ve třetích státech ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 98/78/ES,

iii) holdingových pojišťovnách ve smyslu čl. 1 písm. i) směrnice 98/78/ES,

iv) úvěrových institucích a finančních společnostech ve smyslu čl. 1 odst. 1 a odst. 5 směrnice 2000/12/ES,

v) investičních firmách a finančních institucích ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Rady 93/22/EHS²¹ a čl. 2 odst. 4 a odst. 7 směrnice Rady 93/6/EHS²²;

b) každou z položek zajišťovny ve vztahu se subjekty vyjmenovanými v písmenu a), ve kterých má účast:

i) kapitálové částky uvedené v odstavci 4,

ii) kapitálové částky uvedené v čl. 27 odst. 3 směrnice 2002/83/ES,

iii) podřízené pohledávky a kapitálové částky uvedené v článku 35 a čl. 36 odst. 3 směrnice 2000/12/ES.

Pokud dočasně vlastní akcie v jiné úvěrové instituci, investiční firmě, finanční společnosti, pojišťovně nebo zajišťovně nebo holdingové pojišťovně za účelem finanční pomoci s cílem ozdravení a záchranu tohoto subjektu, může příslušný orgán poskytnout výjimku z ustanovení týkajících se odečtu podle písmen a) a b) čtvrtého pododstavce.

Jako alternativu k odečtu položek podle písmen a) a b) čtvrtého pododstavce, které zajišťovna drží v úvěrových institucích, investičních firmách a finančních společnostech, mohou členské státy povolit, aby jejich zajišťovny přiměřeně použili metody 1, 2 nebo 3 přílohy I směrnice 2002/87/ES. Metoda 1 (účetní konsolidace) se použije v případě, kdy příslušný orgán považuje úroveň integrovaného řízení a vnitřní kontroly subjektů zahrnutých do konsolidace za spolehlivé. Zvolená metoda se musí používat konzistentně po celou dobu.

Členské státy mohou ustanovit, že při výpočtu míry solventnosti podle této směrnice nemusí zajišťovna podléhající doplňkovému dozoru v souladu se směrnicí 98/78/ES nebo doplňkovému dozoru v souladu se směrnicí 2002/87/ES odečítat položky uvedené v písmenech a) a b) čtvrtého pododstavce, které drží v úvěrových institucích, investičních firmách, finančních společnostech, pojišťovnách nebo zajišťovnách nebo holdingových pojišťovnách také podléhajících doplňkovému dozoru.

Pro účely odečtu účastí uvedených v tomto odstavci se účastí rozumí účast ve smyslu čl. 1 odst. f) směrnice 98/78/ES.

3. Disponibilní míra solventnosti se může také skládat z:

a) kumulativního prioritního akciového kapitálu a podřízeného dluhového kapitálu až do výše 50 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti, podle toho, co je nižší, z čehož nejvýše 25 % může připadat na podřízený dluhový kapitál se stanovenou dobou splatnosti nebo na kumulativní prioritní akciový kapitál se stanovenou dobou splatnosti, pokud existují závazné dohody, podle kterých se v případě úpadku nebo likvidace zajišťovny podřízený dluhový kapitál nebo prioritní akciový kapitál řadí za nároky všech ostatních věřitelů a nemají být zaplacený, dokud nejsou vyrovnány všechny ostatní dosud nevyrovnané dluhy.

²¹ Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27.

²² Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 1.

Podřízený dluhový kapitál musí také splňovat tyto podmínky:

i) v úvahu lze brát pouze skutečně zaplacené prostředky;

ii) u přijatých úvěrů se stanovenou dobou splatnosti musí být původní doba splatnosti alespoň pět let. Nejpozději jeden rok před dnem splatnosti musí zajišťovna předložit příslušným orgánům ke schválení plán, který ukazuje, jak bude udržena disponibilní míra solventnosti nebo jak bude uvedena na požadovanou úroveň ke dni splatnosti, pokud se rozsah, v jakém je úvěr zařazen jako součást disponibilní míry solventnosti, postupně nesnižuje během nejméně posledních pěti let přede dnem splatnosti. Příslušné orgány mohou povolit předčasné splacení těchto úvěrů, pokud o to emitující zajišťovna požádá a její disponibilní míra solventnosti nepoklesne pod požadovanou úroveň;

iii) u přijatých úvěrů bez stanovené doby splatnosti musí být dodržena pětiletá výpovědní lhůta, ledaže tyto dluhy nadále nejsou považovány za součást disponibilní míry solventnosti nebo pokud je pro dřívější splatnost výslovně požadován předchozí souhlas příslušných orgánů. V druhém případě musí zajišťovna informovat příslušné orgány nejméně šest měsíců před navrhovaným datem splacení, přičemž musí uvést disponibilní a požadovanou míru solventnosti před a po splacení. Příslušné orgány povolí splacení pouze tehdy, neklesne-li disponibilní míra solventnosti zajišťovny pod požadovanou úroveň;

iv) smlouva o úvěru nesmí obsahovat doložky, podle kterých se za určitých okolností, vyjma likvidace zajišťovny, úvěr stane splatným před dohodnutými dny splatnosti;

v) smlouvu o úvěru lze změnit pouze tehdy, prohlásí-li příslušné orgány, že nemají proti změně námitky;

b) cenných papírů bez stanoveného data splatnosti a ostatních nástrojů, včetně kumulativních prioritních akcií jiných než které jsou uvedeny v písmenu a), a to až do výše 50 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti, podle toho, co je nižší, pro celkový součet těchto cenných papírů a podřízeného dluhového kapitálu uvedeného v písmenu a) za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:

i) nesmějí být splaceny na podnět držitele nebo bez předchozího souhlasu příslušného orgánu;

ii) emisní smlouva musí zajišťovně umožňovat odložit platbu úroků z úvěru;

iii) pohledávky věřitele z úvěru vůči zajišťovně se musí v plném rozsahu řadit až za pohledávky všech nepodřízených věřitelů;

iv) doklady, jimiž se řídí emise cenných papírů, musí obsahovat ustanovení o schopnosti absorbovat ztráty z dluhů a nezaplacených úroků, přičemž zajišťovně musí být umožněno pokračovat v činnosti;

v) v úvahu lze brát pouze skutečně zaplacené částky.

4. Na žádost zajišťovny doprovázenou podklady a podanou příslušnému orgánu domovského členského státu a se souhlasem tohoto příslušného orgánu může disponibilní míra solventnosti zahrnovat také:

- a) jednu polovinu nesplaceného základního kapitálu nebo počátečního kapitálu, jakmile splacená část dosáhne 25 % tohoto základního kapitálu nebo počátečního kapitálu, až do 50 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti podle toho, která je nižší;
- b) každý doplňkový příspěvek, který asociace vzájemných pojišťoven nebo na principu vzájemnosti spolupracujících pojišťoven v neživotním pojištění s proměnnými příspěvky požaduje od svých členů v daném účetním období až do výše poloviny rozdílu mezi maximálními příspěvky a skutečně požadovanými příspěvky, nesmí však překročit 50 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti podle toho, která je nižší. Příslušné orgány vypracují pokyny stanovující podmínky, za kterých se doplňkové příspěvky mohou povolit;
- c) každá skrytá čistá rezerva vznikající ze zhodnocení aktiv, pokud tato skrytá čistá rezerva není mimořádné povahy.

5. V souvislosti se zajišťovací činností v životním pojištění může disponibilní míra solventnosti se souhlasem příslušného orgánu domovského členského státu na odůvodněnou žádost podniku tomuto příslušnému orgánu zahrnovat také:

a) do dne 31. prosince 2009 částku rovnající se 50 % budoucích zisků zajišťovny, ale nepřevyšující 25 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti, podle toho, která je nižší. Částka budoucích zisků se získá vynásobením předpokládaného ročního zisku koeficientem představujícím průměrnou zbývajícím dobu trvání zajistných smluv. Použitý koeficient nesmí převýšit šest. Předpokládaný roční zisk nesmí překročit aritmetický průměr zisků vytvořených během posledních pěti účetních období v činnostech uvedených v čl. 2 odst. 1 směrnice 2002/83/ES.

Příslušné orgány mohou souhlasit se zahrnutím této částky pro disponibilní míru solventnosti, pouze:

- i) pokud je příslušným orgánům předložena zpráva pojistného matematika potvrzující pravděpodobnost těchto zisků v budoucnosti a
 - ii) pokud dosud tato část budoucích zisků ze skrytých čistých rezerv zmíněných v odst. 5 písm. c) nebyla vzata v úvahu;
- b) pokud se nepoužívá zillmerování, nebo pokud se používá a je nižší než akviziční přírůstek obsažený v zajistném, rozdíl mezi nezillmerovanou nebo částečně zillmerovanou matematickou rezervou a matematickou rezervou zillmerovanou podílem rovnajícím se akviziční přírůstce obsažené v zajistném. Tato hodnota však nesmí převýšit 3,5 % součtu rozdílů zajistných částek životních pojištění a matematických rezerv pro všechna pojištění, pro která je zillmerování možné. Rozdíl se sníží o částku všech neodepsaných pořizovacích nákladů zahrnutých do aktiv.

6 Změny odstavců 1 až 5 ke zohlednění vývoje, který odůvodňuje technickou úpravu položek přicházejících v úvahu pro disponibilní míru solventnosti, se přijímají postupem podle čl. 55 odst. 2 této směrnice.

ODDÍL 2- POŽADOVANÁ MÍRA SOLVENTNOSTI

Článek 37 – Požadovaná míra solventnosti pro neživotní zajištění

1. Míra solventnosti se stanoví buď na základě celoroční výše zajistného nebo příspěvků, nebo na základě průměrné výše zajistných plnění za poslední tři účetní období.

Avšak v případě zajišťoven, které převážně pojišťují jen jedno nebo více z těchto rizik - vichřice (bouře), krupobití, mrazy - se za referenční období pro stanovení průměrné výše zajistných plnění bere posledních sedm účetních období.

2. S výhradou článku 40 se celková výše míry solventnosti rovná vyššímu z dvou výsledků stanovených podle odstavců 3 a 4.

3. Index zajistného se vypočte s použitím vyšší hodnoty z hodnot celkového předepsaného zajistného nebo příspěvků vypočtených postupem uvedeným níže a celkového vybraného zajistného nebo příspěvků.

Zajistné nebo příspěvky v odvětvích 11, 12 a 13 vyjmenovaných v bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS se zvýší o 50 %.

Zajistné nebo příspěvky v odvětvích jiných než 11, 12 a 13 vyjmenovaných v bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS se mohou pro některé zajistné činnosti nebo typy smluv zvýšit až o 50 %, aby se tím zohlednila specifika těchto činností nebo smluv v souladu s postupem uvedeným v čl. 55 odst. 2 této směrnice. Zajistné nebo příspěvky včetně příplatků k zajistnému nebo příspěvkům předepsaným za zajištění v posledním účetním období se sečtou.

Od tohoto součtu se pak odečte celková částka zajistného nebo příspěvků stornovaných v posledním účetním období a celková částka daní a poplatků spojených se zajistným nebo příspěvků zahrnutými do výše uvedeného součtu.

Takto vypočítaná částka se rozdělí na dva díly, z nichž první díl činí až 50 miliónů EUR a druhý díl tvoří zbytek; vypočítá se 18 % z prvního dílu a 16 % z druhého dílu a obě výsledné částky se sečtou.

Takto získaný součet se vynásobí poměrem existujícím při součtu za poslední tři účetní období mezi částkou zajistných plnění, které ponese zajišťovna po odečtení úhrad za retrocese, a celkovou výší zajistných plnění; tento poměr nesmí být v žádném případě nižší než 50 %.

Pro vyměření zajistného nebo příspěvků se mohou použít se souhlasem příslušných orgánů statistické metody.

4. Vypočte se škodový index, přičemž se v odvětvích 11, 12 a 13 vyjmenovaných v bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS zvýší zajistné plnění, rezervy a příjmy z regresů o 50 %.

Zajistné plnění, rezervy a příjmy z regresů v odvětvích jiných než 11, 12 a 13 vyjmenovaných v bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS se mohou pro některé zajistné činnosti nebo typy smluv zvýšit až o 50 %, aby se tím zohlednila specifika těchto činností nebo smluv v souladu s postupem uvedeným v čl. 55 odst. 2 této směrnice.

Sečtou se částky vyplacených zajistných plnění, bez odečtení zajistných plnění uhrazených retrocesionáři, za období uvedená v odstavci 1.

K tomuto součtu se připočte částka rezerv na nevyplacená zajistná plnění vytvořená na konci posledního účetního období.

Od tohoto součtu se odečte částka příjmů z regresů během období uvedených v odstavci 1.

Od zbývající částky se odečte částka rezerv na nevyřízené zajistné události vytvořená na počátku druhého účetního období předcházejícího poslednímu účetně uzavřenému účetnímu období. Jestliže referenční období stanovené v odstavci 1 představuje sedm účetních období, odečte se částka rezerv na nevyřízené zajistné události, vytvořená na počátku šestého účetního období předcházejícího poslednímu účetně uzavřenému účetnímu období.

Jedna třetina nebo jedna sedmina takto získané částky (podle referenčního období stanoveného v odstavci 1) se rozdělí na dva díly, z nichž první činí až 35 miliónů EUR a druhý tvoří zbytek; vypočítá se 26 % z prvního dílu a 23 % z druhého dílu a výsledné částky se sečtou.

Takto obdrženy součet se vynásobí poměrem existujícím při součtu za poslední tři účetní období mezi částkou zajistných plnění, kterou ponese podnik po odečtení úhrad za retrocese a celkovou výší zajistných plnění; tento poměr nesmí být v žádném případě nižší než 50 %.

Pro vyměření zajistného plnění, rezerv a příjmů z regresů se mohou použít se souhlasem příslušných orgánů statistické metody.

5. Jestliže je požadovaná míra solventnosti vypočtena podle odstavců 2, 3 a 4 nižší než požadovaná míra solventnosti rok předtím, požadovaná míra solventnosti se rovná nejméně požadované míře solventnosti vynásobené poměrem částky technických rezerv na nevyplacená zajistná plnění na konci posledního účetního období a částky technických rezerv na nevyplacená zajistná plnění na začátku posledního účetního období. Při těchto výpočtech se technické rezervy očistí od retrocesí, ale poměr nesmí být v žádném případě nižší než 1.

6. Procentní sazby uplatňované na díly uvedené v šestém pododstavci odstavce 3 a v šestém pododstavci odstavce 4 se snižují na třetinu v případě zajištění zdravotního pojištění provozovaného na technických zásadách podobných technickým zásadám životního pojištění, pokud

- a) přijaté zajistné je počítáno na základě tabulek nemocnosti podle matematických metod uplatňovaných v pojišťovnictví;
- b) je vytvářena rezerva na stárnutí;
- c) se vybírá dodatkové zajistné s cílem vytvořit bezpečnostní rozpětí v přiměřené výši;
- d) pojišťovna může vypovědět smlouvu nejpozději před koncem třetího roku pojištění;

- e) smlouva stanoví možnost zvýšení pojistného nebo snížení plnění i pro platné smlouvy.

Článek 38 – Požadovaná míra solventnosti pro životní zajištění

1. S výhradou článku 40 se požadovaná míra solventnosti pro životní zajištění určuje v souladu s odstavci 2 až 7 podle provozovaných odvětví životního zajištění.

2. Pro druhy zajištění uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) směrnice 2002/83/ES jiné než pojištění spojená s investičními fondy a pro operace uvedené v čl. 2 odst. 3 se požadovaná míra solventnosti rovná součtu těchto dvou výsledků:

a) první výsledek:

Čtyři procenta z matematických rezerv vztahujících se k zajišťovacím akceptacím včetně zajišťovacích cesí se vynásobí poměrem celkových matematických rezerv očištěných od zajišťovacích cesí k hrubým celkovým matematickým rezervám za poslední účetní období. Uvedený poměr nesmí být v žádném případě nižší než 85 %;

b) druhý výsledek:

u zajišťovacích smluv, u nichž riziková zajišťovací částka není záporné číslo, se 0,3 % této zajišťovací částky vynásobí poměrem celkové rizikové zajišťovací částky sjednané zajišťovnou za poslední účetní období, kterou si zajišťovna ponechala k tíži, po odečtení zajišťovacích cesí k celkové rizikové zajišťovací částce včetně zajištění. Uvedený poměr nesmí být v žádném případě nižší než 50 %.

Pro krátkodobé zajištění pro případ smrti s dobou trvání zajištění nejvýše tři roky činí tato část 0,1 %. Pro toto zajištění s dobou trvání delší než tři roky, ale kratší než pět let, činí uvedená část 0,15 %.

3. Pro zajištění doplňkového pojištění uvedeného v čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice 2002/83/ES se požadovaná míra solventnosti rovná požadované míře solventnosti pro zajišťovny podle článku 37 této směrnice.

4. Pro zajištění trvalého zdravotního pojištění nepodléhajícího zrušení uvedeného v čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2002/83/ES se požadovaná míra solventnosti rovná součtu:

a) čtyř procent matematických rezerv vypočtených v souladu s odst. 2 písm. a) tohoto článku a

b) požadované míry solventnosti pro zajišťovny stanovené v článku 37 této směrnice. Avšak podmínka obsažená v čl. 37 odst. 6 písm. b) uvedené směrnice, že se vytvoří rezerva pro zvyšující se věk, se může nahradit požadavkem, že činnost má být prováděna jako skupinové pojištění.

5. Pro zajištění operací umořování kapitálu uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2002/83/ES se požadovaná míra solventnosti rovná 4 % matematických rezerv vypočtených v souladu s odst. 2 písm. a) tohoto článku.

6. Pro zajištění tontin uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice 2002/83/ES se požadovaná míra solventnosti rovná 1 % jejich aktiv.

7. Pro zajištění pojištění podle čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) směrnice 2002/83/ES spojeného s investičními fondy a pro operace uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. c), d) a e) směrnice 2002/83/ES se požadovaná míra solventnosti rovná součtu těchto položek:

a) pokud zajišťovna nese investiční riziko, podílu ve výši 4 % technických rezerv vypočtených v souladu s odst. 2 písm. a) tohoto článku;

b) pokud zajišťovna nenese žádné investiční riziko, ale přiděl zdrojů na správní náklady je pevně stanoven na dobu delší než pět let, podílu 1 % technických rezerv vypočtených v souladu s odst. 2 písm. a) tohoto článku;

c) pokud zajišťovna nenese žádné investiční riziko a přiděl zdrojů na správní náklady není pevně stanoven na dobu delší než pět let, částce odpovídající 25 % čistých správních výdajů v posledním účetním období týkajících se této činnosti;

d) pokud zajišťovna kryje riziko smrti, podílu 0,3 % rizikové pojistné částky vypočtené v souladu s odst. 2 písm. b) tohoto článku.

Článek 39 – Požadovaná míra solventnosti zajišťovny provozující současně neživotní a životní zajištění

1. Domovský členský stát požaduje, aby každá zajišťovna provozující současně neživotní i životní zajištění měla disponibilní míru solventnosti na úrovni celkového součtu požadované míry solventnosti pro činnosti jak v neživotním pojištění, tak i v životním pojištění, které se stanoví v souladu s články 37 a 38.

2. Pokud disponibilní míra solventnosti nedosahuje úrovně požadované odstavcem 1, příslušné orgány uplatní opatření ustanovená v člancích 42 a 43.

ODDÍL 3 – GARANČNÍ FOND

Článek 40 – Výše garančního fondu

1. Jedna třetina požadované míry solventnosti, jak je vymezena v člancích 37 až 39, tvoří garanční fond. Tento fond se skládá z položek uvedených v čl. 36 odst. 1 až 3 a po souhlasu příslušného orgánu domovského členského státu z položek uvedených v odst. 4 písm. c).

2. Garanční fond nesmí být nižší než 3 miliony EUR.

Každý členský stát může stanovit, že pokud jde o kaptivní zajišťovny, garanční fond nesmí být nižší než 1 milion EUR.

Článek 41 – Přezkum výše garančního fondu

1. Částka v eurech stanovená v čl. 40 odst. 2 se každoročně přezkoumává počínaje [datum provádění stanoven čl. 61 odst. 1], aby se vzaly v úvahu změny v evropském indexu spotřebitelských cen zahrnujícím všechny členské státy, který zveřejňuje Eurostat.

Částka se automaticky upravuje zvýšením základní částky v eurech o procentní změnu uvedeného indexu během období mezi dnem vstupu v platnost této směrnice a dnem přezkoumání a zaokrouhluje se směrem nahoru na násobek 100 000 EUR.

Pokud je změna od poslední úpravy menší než 5 %, žádná úprava se neprovede.

2. Komise každoročně informuje Evropský parlament a Radu o přezkumu a upravené částce uvedené v odstavci 1.

Kapitola 4 – Zajišťovny v potížích nebo v protiprávním postavení a odnětí povolení

Článek 42 – Zajišťovny v potížích

1. Pokud zajišťovna nevyhoví článku 32, může jí příslušný orgán jejího domovského členského státu zakázat volné nakládání s aktivy poté, co svůj záměr sdělí příslušným orgánům členského státu závazku.

2. Pro účely obnovy finanční situace zajišťovny, jejíž míra solventnosti poklesla pod minimum požadované podle článků 37, 38 a 39, požaduje příslušný orgán domovského členského státu, aby mu byl ke schválení předložen ozdravný plán finanční situace.

Za výjimečných okolností, pokud se příslušný orgán domnívá, že se finanční situace zajišťovny bude dále zhoršovat, může také omezit nebo zakázat volné nakládání s aktivy zajišťovny. Informuje orgány ostatních členských států, na jejichž území zajišťovna vykonává činnost, o veškerých podniknutých opatřeních, a ty na jeho žádost přijmou stejná opatření.

3) Pokud míra solventnosti poklesne pod garanční fond definovaný v článku 40, požaduje příslušný orgán domovského členského státu, aby zajišťovna předložila ke schválení plán krátkodobého financování.

Příslušný orgán také může omezit nebo zakázat volné nakládání s aktivy zajišťovny. Informuje o tom vhodným způsobem příslušné orgány ostatních členských států, a ty na jeho žádost přijmou stejná opatření.

4) Každý členský stát přijme opatření nutná k tomu, aby mohl v případech stanovených v odstavcích 1, 2 a 3 v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy zakázat volné nakládání s aktivy umístěnými na svém území na žádost domovského členského státu zajišťovny, který označí aktiva, jichž se mají tato opatření týkat.

Článek 43 – Ozdravný finanční plán

1) Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc vyžadovat ozdravný finanční plán od těch zajišťoven, u kterých je podle názorů příslušných orgánů ohroženo plnění závazků ze zajišťovacích smluv.

2) Ozdravný finanční plán musí obsahovat alespoň údaje nebo doklady pro tři následující účetní období s ohledem na:

- a) odhady předpokládaných správních nákladů, zejména běžných režijních nákladů a provizí;
 - b) plán uvádějící podrobné odhady předpokládaných příjmů a výdajů, s ohledem na převzaté zajištění a postoupené zajištění;
 - c) předpokládanou rozvahu;
 - d) odhad předpokládaných finančních zdrojů určených ke krytí přijatých závazků a požadované míry solventnosti;
 - e) celkovou politiku zajištění.
- 3) Zhoršuje-li se finanční situace zajišťovny a jsou-li ohroženy smluvní závazky zajišťovny, členské státy zajistí, aby měly příslušné orgány pravomoc vyžadovat od zajišťoven vyšší požadovanou míru solventnosti, aby bylo zajištěno, že zajišťovna bude schopna požadavky na solventnost v blízké budoucnosti plnit. Úroveň této vyšší požadované míry solventnosti bude založena na ozdravném finančním plánu uvedeném v odstavci 1.
- 4) Členské státy zajistí, aby měly příslušné orgány pravomoc snížit hodnotu všech položek přicházejících v úvahu pro disponibilní míru solventnosti, zejména pokud došlo k podstatné změně tržní hodnoty těchto položek od skončení posledního účetního období.
- 5) Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc snížit úlevu u snižování míry solventnosti s ohledem na retrocesi určenou podle článků 37,38 a 39 pokud:
- a) se od posledního účetního období podstatně změnil obsah nebo kvalita retrocesních smluv;
 - b) neexistuje nebo existuje pouze nepodstatný přenos rizika podle retrocesních smluv.
6. Pokud příslušné orgány požadovaly ozdravný finanční plán zajišťovny v souladu s odstavcem 1, zdrží se vydávání osvědčení podle článku 18, pokud mají za to, že je ohroženo plnění závazků ze zajišťovacích smluv ve smyslu odstavce 1.

Článek 44 – Odnětí povolení

1. Povolení vydané zajišťovně příslušným orgánem jejího domovského členského státu může být uvedeným orgánem odňato, pokud tato zajišťovna:
- a) nezačne využívat povolení ve lhůtě 12 měsíců, výslovně se jej vzdá nebo přestane vykonávat činnost na déle než šest měsíců, ledaže dotyčný členský stát stanoví, že v těchto případech povolení propadá;
 - b) nadále nesplňuje podmínky pro vydání povolení;
 - c) nebyla schopná v povolené lhůtě učinit opatření uvedená v ozdravném plánu finanční situace nebo plánu krátkodobého financování uvedeném v článku 42;
 - d) závažným způsobem poruší povinnosti podle předpisů, jež se na ni vztahují.

V případě odnětí nebo propadnutí povolení to příslušný orgán domovského členského státu oznámí příslušným orgánům ostatních členských států, a ty učiní vhodná opatření, aby zabránily zajišťovně v zahájení nových operací na svých územích, ať již v rámci práva usazování, nebo volného pohybu služeb.

2. Jakékoli rozhodnutí o odejmutí povolení musí být podrobně odůvodněno a oznámeno dotyčné zajišťovně.

HLAVA IV – USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE PRÁVA USAZOVÁNÍ A VOLNÉHO POHYBU SLUŽEB

Článek 45 – Zajišťovny nevyhovující právním předpisům

1. Pokud příslušné orgány některého členského státu dojdou k závěru, že zajišťovna s pobočkou na jeho území nebo tam provozující činnost v rámci volného pohybu služeb nevyhovuje právním předpisům platným v uvedeném státě, vyzvou ji, aby situaci napravila. Současně o tom informují příslušné orgány domovského členského státu.

Pokud přes opatření učiněná příslušným orgánem domovského členského státu nebo proto, že se ukáže, že uvedená opatření nejsou dostatečná a zajišťovna i nadále porušuje platné právní předpisy v dotyčném hostitelském členském státě, může tento členský stát, po informování příslušných orgánů domovského členského státu, přijmout vhodná opatření k zabránění dalšího porušování předpisů nebo k jeho postihování, včetně, v nezbytném rozsahu, zabránění dalšímu uzavírání nových zajišťovacích smluv touto zajišťovnou na svém území. Členské státy zajistí, aby na jejich území bylo možné zajišťovnám doručovat právní dokumenty nutné pro takováto opatření.

2. Každé opatření přijaté podle odstavce 1 zahrnující sankce nebo omezení provozování zajišťovací činnosti musí být řádně odůvodněno a oznámeno dotyčné zajišťovně.

Článek 46 – Likvidace

Při likvidaci zajišťovny musí být závazky ze smluv uzavřených pobočkou nebo v rámci volného pohybu služeb splněny stejným způsobem jako závazky vyplývající z ostatních zajišťovacích smluv uvedené zajišťovny.

HLAVA V – ZAJIŠŤOVNY SE SKUTEČNÝM SÍDLEM MIMO SPOLEČENSTVÍ VYKONÁVAJÍCÍ ZAJIŠŤOVACÍ ČINNOST VE SPOLEČENSTVÍ

Článek 47 – Zásady a podmínky pro provozování zajišťovací činnosti

Členský stát neuplatní vůči zajišťovnám, jejichž zapsané sídlo se nachází mimo území Společenství, které zahajují nebo poskytují zajišťovací činnosti na jeho území, ustanovení vedoucí k lepšímu zacházení s nimi než s těmi, jejichž skutečné sídlo je v tomto členském státě.

Článek 48 – Dohody se třetími státy

1. Komise může Radě předložit návrhy na projednání dohod s jednou či více třetími státy o způsobech provádění dozoru nad:

- a) zajišťovny, jejichž skutečná sídla se nacházejí ve třetích státech, a které provádějí zajišťovací činnosti ve Společenství,
- b) zajišťovny, jejichž skutečná sídla se nacházejí ve Společenství, a které provádějí zajišťovací činnosti ve třetí státě.

2. Dohody podle odstavce 1 mají za cíl hlavně zajistit účinný přístup na trh pro zajišťovny na území smluvních stran za podmínek rovnosti obezřetného řízení a ustanovit vzájemné uznání pravidel a postupů pro dozor nad zajišťovny. Jejich cílem je také dosažení toho, aby:

- a) příslušné orgány členských států byly schopné získat informace nutné pro dozor nad zajišťovny ze Společenství, které provádějí zajišťovací činnosti na území dotyčných třetích státech,
- b) příslušné orgány třetích států byly schopné získat informace nutné pro dozor nad zajišťovny, jejichž skutečná sídla se nacházejí na jejich územích, a které provádějí zajišťovací činnosti na území Společenství.

3. Aniž by byl dotčen čl. 300 odst. 1 a 2 Smlouvy o založení Evropského společenství, prověří Komise za pomoci Výboru pro pojišťovnictví výsledky jednání podle odstavce 1 a výslednou situaci.

HLAVA VI – PRAVIDLA PRO DCEŘINÉ SPOLEČNOSTI MATEŘSKÝCH SPOLEČNOSTÍ ŘÍDÍCÍCH SE PRÁVEM TŘETÍHO STÁTU A PRO NABÝVÁNÍ PODÍLŮ TĚMITO MATEŘSKÝMI SPOLEČNOSTMI

Článek 49 – Informace od členských států Komisi

Příslušné orgány členských států informují Komisi:

- a) o každém povolení přímé nebo nepřímé dceřiné společnosti jedné nebo více mateřských společností řídicími se právem třetího státu.
- b) kdykoli taková mateřská společnost získá podíl v zajišťovně ve Společenství, který tuto zajišťovnu změní na její dceřinou společnost.

Komise o tom informuje Výbor pro pojišťovnictví.

Jestliže je vydáno povolení přímé nebo nepřímé dceřiné společnosti jedné nebo více mateřských společností řídicími se právem třetích států, objasní se struktura skupiny v oznámení, které příslušné orgány zašlou Komisi.

*Článek 50 – Zacházení třetích států
se zajišťovny ze Společenství*

1. Členské státy informují Komisi o jakýchkoliv obecných obtížích, se kterými se setkají jejich zajišťovny při usazování nebo výkonu svých činností ve třetím státě nebo přenášení svých aktivit do třetího státu.
2. Komise pravidelně vypracovává zprávu o zacházení se zajišťovny ze Společenství ve třetích státech ve smyslu podmínek uvedených v odstavci 3 při usazování zajišťoven ze Společenství ve třetích státech, získávání podílů v zajišťovnách ze třetích státech, provádění zajišťovacích činností takto usazenými podniky a přeshraniční poskytování zajišťovacích služeb ze Společenství do třetích států. Komise předkládá tyto zprávy spolu s případnými vhodnými návrhy Radě.
3. Kdykoliv Komise buď na základě zpráv uvedených v odstavci 2, nebo na základě jiných informací zjistí, že třetího státu neposkytuje zajišťovnám ze Společenství účinný přístup na trh, může předložit Radě návrhy na vhodné zmocnění pro vyjednávání s cílem získat pro zajišťovny ze Společenství lepší přístup na trh.
4. Opatření přijatá podle tohoto článku musí být v souladu s povinnostmi Společenství podle jakýchkoli mezinárodních dohod, zvláště v rámci Světové obchodní organizace.

**HLAVA VII
OSTATNÍ USTANOVENÍ**

Článek 51 – Práva získána existujícími zajišťovny

1. U zajišťoven podléhajících této směrnici, které získaly povolení nebo oprávnění k výkonu zajišťovací činnosti v souladu s ustanoveními členských států, na jejichž územích mají svá skutečná sídla, před vstupem v platnost této směrnice se považuje, že mají povolení v souladu s článkem 3.

Jsou však povinny plnit ustanovení směrnice o výkonu zajišťovací činnosti a požadavky stanovené v čl. 6 písm. a), c), d), člancích 7, 8 a 12 a člancích 32 až 41 ode dne jejího provádění uvedeného v článku 61.

2. Členské státy mohou povolit zajišťovnám podle odstavce 1, které ke dni vstupu v platnost této směrnice nejsou v souladu s čl. 6 písm. a), články 7 a 8 a články 32 až 40, lhůtu [2 let] ode dne uvedeného v článku 61 na to, aby tyto požadavky splnily.

Článek 52 – Zajišťovny ukončující svou činnost

1. Zajišťovny, které do [data provedení této směrnice stanoveného v čl. 61 odst. 1] ukončily uzavírání nových zajišťovacích smluv a jenom spravují svoje existující portfolio s cílem ukončit svou činnost, nepodléhají této směrnici.
2. Členské státy vypracují seznam těchto zajišťoven a předají ho všem ostatním členským státům.

Článek 53 – Právo obrátit se na soud

Členské státy zajistí, aby rozhodnutí učiněná ohledně zajišťoven na základě právních a správních předpisů provádějících tuto směrnici podléhala právu obrátit se na soud.

Článek 54 – Spolupráce mezi členskými státy a Komisí

1. Členské státy navzájem spolupracují s cílem ulehčit dozor nad zajišťovacím sektorem ve Společenství a uplatňování této směrnice.

2. Komise a příslušné orgány členských států úzce spolupracují s cílem ulehčit dozor nad zajišťovacím sektorem ve Společenství a prošetřit všechny obtíže, které mohou vzniknout při uplatňování této směrnice.

Článek 55 – Postup projednávání ve výboru

1) Komisi je nápomocen Výbor pro pojišťovnictví, zřízený článkem 1 směrnice 91/675/EHS.

2) Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 56 – Opatření pro provádění

V souladu s postupem uvedeným v čl. 55 odst. 2 se přijmou následující opatření pro provádění této směrnice:

a) rozšíření právních forem ustanovených v příloze I této směrnice,

b) objasnění položek tvořících míru solventnosti vyjmenovaných v článku 36 s ohledem na tvorbu nových finančních nástrojů,

c) až 50 % zvýšení zajistného a zajistného plnění používaného pro výpočet požadované míry solventnosti stanoveného v čl. 37 odst. 3 a 4 v odvětvích jiných než 11, 12 a 13 vyjmenovaných v bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS pro některé zajistné činnosti nebo typy smluv, aby se tím zohlednila specifika těchto činností nebo smluv,

d) změna výše minimálního garančního fondu stanoveného v čl. 40 odst. 2 s ohledem na hospodářský a finanční vývoj,

e) objasnění definic v článku 2 s cílem zajistit jednotné uplatňování této směrnice v celém Společenství.

HLAVA VIII – ZMĚNY EXISTUJÍCÍCH SMĚRNIC

Směrnice 73/239/EHS se mění takto:

(1) V článku 12a se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Před udělením povolení neživotní pojišťovně je třeba konzultovat povolení s příslušnými orgány jiných členských států, pokud je pojišťovna:

a) dceřinou společností pojišťovny nebo zajišťovny, která získala povolení v jiném členském státu; nebo

b) dceřinou společností mateřské společnosti pojišťovny nebo zajišťovny, která získala povolení v jiném členském státu; nebo

c) kontrolována tou samou osobou, ať již fyzickou nebo právnickou, která kontroluje pojišťovnu nebo zajišťovnu, která získala povolení v jiném členském státu.

2. Před udělením povolení neživotní pojišťovně je třeba konzultovat povolení s příslušnými orgány členského státu, které jsou odpovědné za dozor nad úvěrovými institucemi nebo investičními společnostmi, pokud je pojišťovna:

a) dceřinou společností úvěrové instituce nebo investiční společnosti, která získala povolení ve Společenství; nebo

b) dceřinou společností mateřské společnosti úvěrové instituce nebo investiční společnosti, která získala povolení ve Společenství; nebo

c) kontrolována tou samou osobou, ať již fyzickou nebo právnickou, která kontroluje úvěrovou instituci nebo investiční společnost, která získala povolení ve Společenství.”

(2) V čl. 13 odst. 2 se doplňuje třetí pododstavec, který zní:

„Domovský členský stát pojišťovny neodmítne zajišťovací smlouvu uzavřenou pojišťovnou se zajišťovnou, která má povolení v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 200./../ES* [směrnice o zajištění] nebo s pojišťovnou, která má povolení v souladu s touto směrnicí nebo směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES** z důvodů přímo spojených s finančním zdravím této zajišťovny nebo pojišťovny.

* Úř. věst. L...

** Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1.“

(3) V článku 15 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Pokud je zajistitelem zajišťovna, která získala povolení v souladu se směrnicí 200./../ES [směrnice o zajištění] nebo pojišťovna, která má povolení v souladu s touto směrnicí nebo směrnicí 2002/83/ES, členské státy nebudou zachovávat nebo nezavedou systém tvorby hrubých technických rezerv, který požaduje jištění aktiv pro krytí dlužného zajistného a nevyřízených zajistných událostí.

Pokud domovský členský stát povolí, aby určité technické rezervy byly pokryty pohledávkami vůči zajistiteli, který není ani zajišťovnou, která má povolení v souladu se směrnicí 200./../ES ani pojišťovnou, která má povolení v souladu s touto směrnicí nebo směrnicí 2002/83/ES, stanoví takto povolené procento.“

(4) Ustanovení čl. 16 odst. 2 čtvrtého pododstavce se nahrazuje tímto:

„Disponibilní míra solventnosti se sníží také o tyto položky:

a) účasti, které má pojišťovna v

- pojišťovnách ve smyslu článku 6 této směrnice, článku 4 směrnice 2002/83/ES nebo čl. 1 odst. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES*,
- zajišťovnách ve smyslu článku 3 směrnice 200./../ES [*směrnice o zajištění*] nebo zajišťovnách ve třetích státech ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 98/78/ES,
- holdingových pojišťovnách ve smyslu čl. 1 odst. i) směrnice 98/78/ES,
- úvěrových institucích a finančních společnostech ve smyslu čl. 1 odst. 1 a odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES**,
- investičních firmách a finančních institucích ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Rady 93/22/EHS *** a čl. 2 odst. 4 a odst. 7 směrnice Rady 93/6/EHS ****.

* Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1.

** Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1.

*** Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27.

**** Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 1.”

(5) Vkládá se článek 17b, který zní:

„Článek 17b

1. Pokud se Komise rozhodne v souladu s čl. 56 odst. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 200./../ES* [*směrnice o zajištění*] zvýšit částky používané pro výpočet požadované míry solventnosti podle čl. 37 odst. 3 a 4 uvedené směrnice, každý členský stát použije pro pojišťovny, jejichž skutečná sídla se nacházejí na jeho území, ustanovení článků 35 až 39 uvedené směrnice se zřetelem na jejich zajišťovací akceptace, když je splněna jedna z následujících podmínek:

a) přijaté zajištění přesáhne 10 % celkové výše zajištěného;

b) přijaté zajištění přesáhne 500 000 EUR;

c) technické rezervy pocházející z jejich zajišťovacích akceptací přesáhnou 10 % jejich celkových technických rezerv.

2. Pojišťovna, pro kterou se uplatňuje odstavec 1, vytvoří ze zřetelem na své celé podnikání minimální garanční fond v souladu s čl. 40 odst. 2 směrnice 200.././ES [směrnice o zajištění].

* Úř. věst. L.....“

Článek 58 – Změny směrnice 92/49/EHS

Směrnice 92/49/EHS se mění takto:

(1) V článku 15 se odstavec 1a nahrazuje tímto:

„1a Když je nabyvatelem podílů uvedených v článku 1 pojišťovna, zajišťovna, úvěrová instituce nebo investiční společnost, která má povolení v jiném členském státě nebo mateřská společnost takového subjektu nebo fyzická nebo právnická osoba, která takový subjekt kontroluje, a když se tímto nabytím účasti stane podnik, ve kterém nabyvatel hodlá získat podíl, dceřinou společností nabyvatele nebo bude kontrolován nabyvatelem, posuzování akvizice se musí stát předmětem předchozí konzultace podle čl. 12 odst. a) směrnice 73/239/EHS.“

(2) V článku 16 se odstavce 4, 5 a 5a nahrazují tímto:

„4. Příslušné orgány, které dostávají důvěrné informace podle odstavců 1 nebo 2, je mohou používat jen při plnění svých povinností pro:

- kontrolu, zda jsou plněny podmínky pro výkon pojišťovací činnosti a pro usnadnění sledování výkonu této činnosti, zvláště s ohledem na sledování technických rezerv, míry solventnosti, správních a účetních postupů a vnitřních kontrolních mechanismů,
- ukládání sankcí,
- opravný prostředek ve správním řízení proti rozhodnutím příslušných orgánů, nebo
- soudní řízení zahájené podle článku 53 nebo podle zvláštních podmínek stanovených v této směrnici a jiných směrnících přijatých v oblasti pojišťovnictví a zajišťovnictví.

5. Odstavce 1 a 4 nebrání výměně informací v členském státě, pokud ve stejném členském státě existují dva nebo více příslušných orgánů, nebo mezi členskými státy, příslušnými orgány a:

- orgány příslušnými pro úřední dozor nad úvěrovými institucemi a jinými finančními organizacemi a orgány pověřenými dohledem nad finančními trhy,
- orgány, jež se zabývají likvidací a úpadkem pojišťoven, zajišťoven a jiným podobným řízením, a
- osobami příslušnými pro provádění zákonem stanovených auditů účtů pojišťoven, zajišťoven a jiných finančních institucí,

při plnění jejich funkcí dozoru a sdělování orgánům, které řídí nucené likvidační řízení nebo spravují garanční fondy, informací nutných k výkonu jejich úkolů. Informace obdržené těmito orgány, úřady a osobami podléhají povinnosti mlčenlivosti stanovené v odstavci 1.

5a. Bez ohledu na odstavce 1 až 4 mohou členské státy povolit výměny informací mezi příslušnými orgány a:

- orgány zodpovědnými za dozor nad subjekty, jež se zabývají likvidací a úpadkem pojišťoven, zajišťoven a jiným podobným řízením, nebo
- orgány zodpovědnými za dozor nad osobami pověřenými prováděním zákonem stanovených auditů účtů pojišťoven, zajišťoven, úvěrových institucí, investičních firem a ostatních finančních institucí, nebo
- nezávislími znalci pojišťoven a zajišťoven provádějícími právními předpisy stanovený dozor nad uvedenými podniky a orgány příslušnými pro dozor nad těmito pojistnými znalci.

Členské státy, které si přejí využít možnosti stanovené v prvním pododstavci, vyžadují, aby byly splněny alespoň tyto podmínky:

- informace jsou určeny k výkonu kontroly nebo dozoru podle prvního pododstavce,
- informace obdržené v této souvislosti podléhají povinnosti mlčenlivosti stanovené v odstavci 1,
- pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmějí být sdělovány bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které uvedené orgány udělily svůj souhlas.

Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům jména orgánů, osob a subjektů, které smějí obdržet informace podle tohoto odstavce.“

Článek 59 – Změny směrnice 2002/83/ES

Směrnice 2002/83/ES se mění takto:

(1) V čl. 1 odst. 1 se doplňuje písmeno, které zní:

„s) „zajišťovnou“ se rozumí zajišťovna ve smyslu čl. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 200.././ES* [směrnice o zajištění].

* Úř. věst. L...“

(2) Vkládá se článek 9a , který zní:

„ Článek 9a

Předcházející konzultace s příslušnými orgány jiných členských států

1. Před udělením povolení životní pojišťovně je třeba konzultovat povolení s příslušnými orgány jiných členských států, pokud je pojišťovna:

a) dceřinou společností pojišťovny nebo zajišťovny, která získala povolení v jiném členském státu; nebo

b) dceřinou společností mateřské společnosti pojišťovny nebo zajišťovny, která získala povolení v jiném členském státu; nebo

c) kontrolována tou samou osobou, ať již fyzickou nebo právnickou, která kontroluje pojišťovnu nebo zajišťovnu, která získala povolení v jiném členském státu.

2. Před udělením povolení životní pojišťovně je třeba konzultovat povolení s příslušnými orgány členského státu, které jsou odpovědné za dozor nad úvěrovými institucemi nebo investičními společnostmi, pokud je zajišťovna:

a) dceřinou společností úvěrové instituce nebo investiční společnosti, která získala povolení ve Společenství; nebo

b) dceřinou společností mateřské společnosti úvěrové instituce nebo investiční společnosti, která získala povolení ve Společenství; nebo

c) kontrolována tou samou osobou, ať již fyzickou nebo právnickou, která kontroluje úvěrovou instituci nebo investiční společnost, která získala povolení ve Společenství.

3 Odpovídající příslušné orgány uvedené v odstavcích 1 a 2 se navzájem konzultují, zvláště když posuzují způsobilost akcionářů a dobré jméno a zkušenosti ředitelů řídicích jiný subjekt té samé skupiny. Předávají si informace o způsobilosti akcionářů a reputaci a zkušenostech ředitelů, které jsou relevantními pro jiné příslušné orgány účastné udělování povolení a také pro průběžné posuzování shody s podmínkami pro vykonávání činnosti.“

(3) V čl. 10 odst. 2 se doplňuje druhý pododstavec, který zní:

„Domovský členský stát pojišťovny neodmítne zajišťovací smlouvu uzavřenou pojišťovnou se zajišťovnou, která získala povolení v souladu se směrnicí 200./../ES [směrnice o zajištění] nebo pojišťovnou, která získala povolení v souladu se směrnicí 73/239/EHS nebo touto směrnicí z důvodů přímo spojených s finančním zdravím této zajišťovny nebo pojišťovny.“

(4) V článku 15 se vkládá odstavec 1a, který zní:

„1a. Když je nabyvatelem podílů uvedených v článku 1 pojišťovna, zajišťovna, úvěrová instituce nebo investiční společnost, která získala povolení v jiném členském státu nebo mateřská společnost takového subjektu nebo fyzická nebo právnická osoba, která takový subjekt kontroluje, a když se tímto nabytím stane podnik, ve kterém nabyvatel hodlá získat podíl, dceřinou společností nabyvatele nebo bude kontrolován nabyvatelem, se musí posuzování nabytí podílu stát předmětem předchozí konzultace podle čl. 9 odst. a).“

(5) Článek 16 se mění takto:

a) odstavce 4, 5 a 6 se nahrazují tímto:

„4. Příslušné orgány, které dostávají důvěrné informace podle odstavců 1 nebo 2, je mohou používat jen při plnění svých povinností pro:

- kontrolu, zda jsou plněny podmínky pro výkon pojišťovací činnosti, a pro usnadnění sledování výkonu této činnosti, zvláště s ohledem na sledování technických rezerv, míry solventnosti, správních a účetních postupů a vnitřních kontrolních mechanismů, nebo
- ukládání sankcí, nebo
- opravný prostředek ve správním řízení proti rozhodnutím příslušných orgánů, nebo
- soudní řízení zahájené podle článku 67 nebo podle zvláštních podmínek stanovených v této směrnici a jiných směrnících přijatých v oblasti pojišťovnictví a zajišťovnictví.

5. Odstavce 1 a 4 nebrání výměně informací v členském státě, pokud ve stejném členském státě existují dva nebo více příslušných orgánů, nebo mezi členskými státy, příslušnými orgány a:

- orgány příslušnými pro úřední dozor nad úvěrovými institucemi a jinými finančními organizacemi a orgány pověřenými dohledem nad finančními trhy,
- orgány, jež se zabývají likvidací a úpadkem pojišťoven, zajišťoven a jiným podobným řízením, a
- osobami příslušnými pro provádění zákonem stanovených auditů účtů pojišťoven, zajišťoven a jiných finančních institucí,

při plnění jejich funkcí dozoru a sdělování orgánům, které řídí (nucené) likvidační řízení nebo spravují garanční fondy, informací nutných k výkonu jejich úkolů. Informace obdržené těmito orgány, úřady a osobami podléhají povinnosti mlčenlivosti stanovené v odstavci 1.

6. Bez ohledu na odstavce 1 až 4 mohou členské státy povolit výměny informací mezi příslušnými orgány a:

- orgány zodpovědnými za dozor nad subjekty, jež se zabývají likvidací a úpadkem pojišťoven, zajišťoven a jiným podobným řízením, nebo
- orgány zodpovědnými za dozor nad osobami pověřenými prováděním zákonem stanovených auditů účtů pojišťoven, zajišťoven úvěrových institucí, investičních firem a ostatních finančních institucí, nebo
- nezávislími znalci pojišťoven a zajišťoven provádějícími zákonný dozor nad uvedenými podniky a orgány příslušnými pro dozor nad těmito pojistnými znalci.

Členské státy, které si přejí využít možnosti stanovené v prvním pododstavci, vyžadují, aby byly splněny alespoň tyto podmínky:

- informace jsou určeny k výkonu kontroly nebo dozoru podle prvního pododstavce,
- informace obdržené v této souvislosti podléhají povinnosti mlčenlivosti stanovené v odstavci 1,

- pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmějí být sdělovány bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které uvedené orgány udělily svůj souhlas.

Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům jména orgánů, osob a subjektů, které smějí obdržet informace podle tohoto odstavce.“

b) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Odstavce 1 až 7 nebrání příslušným orgánům, aby předávaly

- centrálním bankám nebo jiným subjektům s funkcí podobnou měnovým orgánům,
- případně jiným státním orgánům odpovědným za dozor nad platebními systémy

informace potřebné pro výkon jejich úkolů a ani nebrání těmto institucím a orgánům sdělovat příslušným orgánům informace, které potřebují pro účely odstavce 4. Informace obdržené v této souvislosti podléhají povinnosti mlčenlivosti stanovené v tomto článku“.

(6) Ustanovení čl. 20 odst. 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pokud je zajistitelem zajišťovna, která získala povolení v souladu se směrnicí 200./../ES [směrnice o zajištění] nebo pojišťovna, která obdržela povolení v souladu se směrnicí 73/239/EHS nebo s touto směrnicí, členské státy nebudou zachovávat nebo nezavedou systém tvorby hrubých technických rezerv, který požaduje jištění aktiv pro krytí dlužného zajištěného a nevyřizených zajištěných událostí.

Pokud domovský členský stát povolí, aby určité technické rezervy byly pokryty pohledávkami vůči zajistiteli, který není ani zajišťovnou, která získala povolení v souladu se směrnicí 200./../ES, ani pojišťovnou, která obdržela povolení v souladu se směrnicí 73/239/EHS nebo s touto směrnicí, stanoví takto povolené procento.“

(7) V čl. 27 odst. 2 se doplňuje druhý, třetí, čtvrtý, pátý, šestý a sedmý pododstavec, které znějí:

„Disponibilní míra solventnosti se sníží také o tyto položky:

a) účasti, které má pojišťovna v:

- pojišťovnách ve smyslu článku 4 této směrnice, článku 6 směrnice 73/239/EHS nebo čl. 1 odst. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES*,
- zajišťovnách ve smyslu článku 3 směrnice 200./../ES nebo zajišťovnách ve třetích státech ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 98/78/ES,
- holdingových pojišťovnách ve smyslu čl. 1 odst. i) směrnice 98/78/ES,
- úvěrových institucích a finančních společnostech ve smyslu čl. 1 odst. 1 a odst. 5 směrnice 2000/12/ES,
- investičních firmách a finančních institucích ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 93/22/EHS a čl. 2 odst. 4 a odst. 7 směrnice Rady 93/6/EHS**;

b) každý následující podíl, který má životní pojišťovna ve vztahu se subjekty vyjmenovanými v písmenu a), ve kterých má účast:

- kapitálové částky uvedené v odstavci 3,
- kapitálové částky uvedené v čl. 16 odst. 3 směrnice 73/239/EHS,
- podřízené pohledávky a kapitálové částky uvedené v článku 35 a čl. 36 odst. 3 směrnice 2000/12/ES.

Pokud vlastní akcie v jiné úvěrové instituci, investiční firmě, finanční společnosti, pojišťovně nebo zajišťovně nebo holdingové pojišťovně dočasně za účelem finanční pomoci s cílem ozdravení a záchrany tohoto subjektu, příslušný orgán může poskytnout výjimku z ustanovení týkajících se odečtu podle písmen a) a b) třetího pododstavce.

Jako alternativu k odečtu položek podle písmen a) a b) třetího pododstavce, které pojišťovna drží v úvěrových institucích, investičních firmách a finančních společnostech, mohou členské státy povolit, aby jejich zajišťovny přiměřeně použily metody 1, 2 nebo 3 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES***. Metoda 1 (účetní konsolidace) se použije v případě, kdy příslušný orgán považuje úroveň integrovaného řízení a vnitřní kontroly subjektů zahrnutých do konsolidace za spolehlivé. Zvolená metoda se musí používat konzistentně po celou dobu.

Členské státy mohou ustanovit, že při výpočtu míry solventnosti podle této směrnice nemusí pojišťovna podléhající doplňkovému dozoru v souladu se směrnicí 98/78/ES nebo doplňkovému dozoru v souladu se směrnicí 2002/87/ES odečítat položky uvedené v písmenech a) a b) třetího pododstavce, které drží v úvěrových institucích, investičních firmách, finančních společnostech, pojišťovnách nebo zajišťovnách nebo holdingových pojišťovnách také podléhajících doplňkovému dozoru.

Pro účely odečtu účastí uvedených v tomto odstavci se účastí rozumí účast ve smyslu čl. 1 odst. g) směrnice 98/78/ES.

* Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1.

** Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 1.

*** Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.“

(8) Vkládá se článek 28a , který zní:

„Článek 28a

Míra solventnosti pojišťoven vykonávajících zajišťovací činnost

Pokud se Komise rozhodne v souladu s čl. 56 odst. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 200.././ES* [směrnice o zajištění] zvýšit částky používané pro výpočet požadované míry solventnosti podle čl. 37 odst. 3 a 4, domovské členské státy použijí ustanovení článků 35 až 39 směrnice 200.././ES [směrnice o zajištění] pro pojišťovny se zřetelem na jejich zajišťovací akceptace, když je splněna jedna z následujících podmínek:

a) přijaté zajistné přesáhne 10 % celkové výše zajistného;

b) přijaté zajištění přesáhne 500 000 EUR;

c) technické rezervy pocházející z jejich zajišťovacích akceptací přesáhnou 10 % jejich celkových technických rezerv.“

Článek 60 – Změny směrnice 98/78/ES

Směrnice 98/78/ES se mění takto:

(1) Název se nahrazuje tímto:

„Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES ze dne 27. října 1998 o doplňkovém dozoru nad pojišťovny a zajišťovny v pojišťovací nebo zajišťovací skupině.“

(2) Článek 1 se mění takto:

a) Písmena c), i), j) a k) se nahrazují tímto:

„c) „zajišťovnou“ se rozumí podnik, který získal úřední povolení v souladu s článkem 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 200./../ES* [směrnice o zajištění];

i) „holdingovou pojišťovnou“ se rozumí mateřský podnik, jehož hlavní činností je získávat a držet účasti v dceřiných podnicích, přičemž těmito dceřinými podniky jsou výlučně nebo především pojišťovny, zajišťovny nebo pojišťovny ze třetích států nebo zajišťovny ze třetích států, a alespoň jeden z těchto dceřiných podniků je pojišťovnou nebo zajišťovnou, a který není smíšenou finanční holdingovou společností ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES**;

j) „holdingovou pojišťovnou se smíšenou činností“ se rozumí mateřský podnik jiný než pojišťovna, pojišťovna ze třetího státu, zajišťovna, zajišťovna ze třetího státu, holdingová pojišťovna nebo smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu směrnice 2002/87/ES, jehož alespoň jeden dceřiný podnik je pojišťovnou nebo zajišťovnou;

k) „příslušnými orgány“ se rozumí vnitrostátní orgány, které jsou dozorem nad pojišťovny nebo zajišťovny pověřeny právním předpisem.

* Úř. věst. L ...

** Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.“

b) Doplnuje se písmeno l, které zní:

„l) „zajišťovnou ze třetího státu“ se rozumí podnik, který by musel získat povolení v souladu s článkem 3 směrnice 200./../ES [směrnice o zajištění], kdyby měl své sídlo ve Společenství;“

(3) Články 2, 3 a 4 se nahrazují tímto:

„Článek 2
Použitelnost doplňkového dozoru nad pojišťovnami a zajišťovnami

1. Kromě ustanovení směrnice 73/239/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES* a směrnice 200./.../ES [*směrnice o zajištění*], které stanoví pravidla pro dozor nad pojišťovnami nebo zajišťovnami, vykonávají členské státy nad každou pojišťovnou nebo zajišťovnou, která drží účast v alespoň jedné pojišťovně, zajišťovně, pojišťovně ze třetího státu nebo zajišťovně ze třetího státu, doplňkový dozor způsobem stanoveným v člancích 5, 6, 8 a 9.

2. Každá pojišťovna nebo zajišťovna, jejímž mateřským podnikem je holdingová pojišťovna, zajišťovna, pojišťovna ze třetího státu nebo zajišťovna ze třetího státu, podléhá doplňkovému dozoru vykonávanému způsobem stanoveným v čl. 5 odst. 2 a v člancích 6, 8 a 10.

3. Každá pojišťovna nebo zajišťovna, jejímž mateřským podnikem je holdingová pojišťovna se smíšenou činností, podléhá doplňkovému dozoru vykonávanému způsobem stanoveným v čl. 5 odst. 2 a v člancích 6 a 8.

Článek 3
Oblast působnosti doplňkového dozoru

1. Výkon doplňkového dozoru v souladu s článkem 2 v žádném případě neznamena, že příslušné orgány jsou povinny jednotlivě dohlížet na pojišťovnu ze třetího státu, zajišťovnu ze třetího státu, holdingovou pojišťovnu nebo holdingovou pojišťovnu se smíšenou činností.

2. Doplňkový dozor zohledňuje tyto podniky, jak je uvedeno v člancích 5, 6, 8, 9 a 10:

- přidružené podniky pojišťovny nebo zajišťovny,
- podniky držící účast v pojišťovně nebo zajišťovně,
- přidružené podniky podniku držícího účast v pojišťovně nebo zajišťovně,

3. Členské státy se mohou rozhodnout nezohledňovat v doplňkovém dozoru podle článku 2 podniky se sídlem ve třetích státech, v nichž jsou právní překážky k předávání nezbytných informací, aniž jsou dotčeny bod 2.5 přílohy I a bod 4 přílohy II.

Dále se orgány příslušné pro výkon doplňkového dozoru mohou v jednotlivých níže uvedených případech rozhodnout, že podnik nezohlední v rámci doplňkového dozoru uvedeného v článku 2:

- jestliže podnik, který má být pod dozor zahrnut, má s ohledem na cíle doplňkového dozoru nad pojišťovnami nebo zajišťovnami zanedbatelný význam;
- jestliže by zahrnutí finanční situace podniku bylo s ohledem na cíle doplňkového dozoru nad pojišťovnami nebo zajišťovnami nepatřičné nebo zavádějící.

Článek 4
Orgány příslušné k výkon doplňkového dozoru

1. Doplňkový dozor vykonávají příslušné orgány členského státu, ve kterém bylo pojišťovně nebo zajišťovně vydáno úřední povolení podle článku 6 směrnice 73/239/EHS nebo článku 4 směrnice 2002/83/ES nebo článku 3 směrnice 200.../ES.... [směrnice o zajištění].

2. Pokud pojišťovny nebo zajišťovny, kterým bylo vydáno povolení k výkonu činnosti ve dvou či více členských státech, mají jako svůj mateřský podnik stejnou holdingovou pojišťovnu, pojišťovnu ze třetího státu, zajišťovnu ze třetího státu nebo holdingovou pojišťovnu se smíšenou činností, mohou příslušné orgány dotyčných členských států uzavřít dohodu o tom, který z nich bude vykonávat doplňkový dozor.

3. Má-li členský stát více než jeden příslušný orgán, který vykonává obezřetnostní dozor nad pojišťovnami a zajišťovnami, přijme dotyčný členský stát potřebná opatření za účelem koordinování činnosti mezi těmito orgány.

*Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1.“

(4) V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy stanoví, že příslušné orgány vyžadují od každé pojišťovny nebo zajišťovny podléhající doplňkovému dozoru, aby měla vytvořeny přiměřené vnitřní kontrolní mechanismy pro předkládání údajů a informací odpovídajících účelům takového doplňkového dozoru.“

(5) Články 6, 7 a 8 se nahrazují tímto:

„Článek 6
Přístup k informacím

1. Členské státy stanoví, že jejich orgány příslušné pro výkon doplňkového dozoru musí mít přístup ke všem informacím užitečným pro účely dozoru nad pojišťovnami nebo zajišťovnami podléhajícími takovému doplňkovému dozoru. Příslušné orgány se mohou obrátit přímo na dotyčné podniky uvedené v čl. 3 odst. 2, aby od nich získaly nezbytné informace, pouze pokud tyto informace byly žádány od pojišťovny nebo zajišťovny a ta je nedodala.

2. Členské státy stanoví, že jejich příslušné orgány mohou samy nebo prostřednictvím osob, které k tomuto účelu jmenují, provádět na jejich území ověřování informací uvedených v odstavci 1 přímo na místě u:

- pojišťovny podléhající doplňkovému dozoru,
- zajišťovny podléhající doplňkovému dozoru,
- dceřiných podniků této pojišťovny,
- dceřiných podniků této zajišťovny,
- mateřských podniků této pojišťovny,

- mateřských podniků této zajišťovny,
- dceřiných podniků mateřského podniku této pojišťovny,
- dceřiných podniků mateřského podniku této zajišťovny.

3. Pokud si při použití tohoto článku příslušné orgány jednoho členského státu přejí ve zvláštních případech ověřit důležitou informaci, jež se týká podniku se sídlem v jiném členském státě, který je přidruženou pojišťovnou, přidruženou zajišťovnou, dceřiným podnikem, mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem mateřského podniku pojišťovny nebo zajišťovny, která podléhá doplňkovému dozoru, musí požádat příslušné orgány výše uvedeného jiného členského státu, aby toto ověření provedly. Orgány, které obdrží takovou žádost, musí jednat v mezích své působnosti tak, že provedou ověření samy, umožní provést ověření orgánům, které o ověření žádají, nebo umožní, aby toto ověření provedl auditor nebo odborník.

Příslušný orgán, který o to žádal, se na své přání může zúčastnit ověření, když ho neprovádí sám.

Článek 7

Spolupráce mezi příslušnými orgány

1. Pokud jsou pojišťovny nebo zajišťovny, které mají sídlo v různých členských státech, přímo nebo nepřímo přidružené nebo mají společný podnik držící v nich účast, sdělí si příslušné orgány každého členského státu na požádání všechny užitečné informace, které mohou umožnit nebo usnadnit výkon dozoru podle této směrnice, a z vlastního podnětu si sdělí všechny informace, které se jim jeví jako zásadní pro druhé příslušné orgány.

2. Pokud jsou pojišťovna nebo zajišťovna a buď úvěrová instituce, jak je vymezena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES*, nebo investiční společnost, jak je vymezena ve směrnici 93/22/EHS, nebo obě přímo nebo nepřímo přidružené nebo mají společný podnik držící v nich účast, příslušné orgány a orgány, které nesou veřejnou odpovědnost za dozor nad těmito dalšími podniky, spolu úzce spolupracují. Aniž jsou dotčeny jejich příslušné pravomoci, poskytují si tyto orgány navzájem informace, které mohou zjednodušit plnění jejich úloh zejména v rámci této směrnice.

3. Informace obdržené v souladu s touto směrnicí a zejména jakákoli výměna informací mezi příslušnými orgány, jež je stanovena touto směrnicí, jsou předmětem povinnosti mlčenlivosti, vymezené v článku 16 směrnice 92/49/EHS a článku 16 směrnice 2002/83/ES a článků 24 až 30 směrnice 200.../ES...[směrnice o zajištění].

Článek 8

Transakce uvnitř skupiny

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány vykonávaly obecný dozor nad transakcemi mezi:

a) pojišťovnou nebo zajišťovnou a:

i) přidruženým podnikem pojišťovny nebo zajišťovny;

- ii) podnikem držícím účast v pojišťovně nebo zajišťovně;
 - iii) přidruženým podnikem podniku držícího účast v pojišťovně nebo zajišťovně;
- b) pojišťovnou nebo zajišťovnou a fyzickou osobou, která drží účast v:
- i) pojišťovně, zajišťovně nebo jakémkoli jejím přidruženém podniku;
 - ii) podniku držícímu účast v pojišťovně nebo zajišťovně;
 - iii) přidruženém podniku držícím účast v pojišťovně nebo zajišťovně.

Tyto transakce se týkají zejména:

- úvěrů,
- záruk a podrozvahových transakcí,
- položek, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti,
- investic,
- zajišťovacích operací,
- dohod o sdílení nákladů.

2. Členské státy vyžadují, aby pojišťovny a zajišťovny měly zavedeny odpovídající postupy řízení rizik a mechanismy vnitřní kontroly, včetně spolehlivého výkaznictví a spolehlivých účetních postupů a mohly patřičně identifikovat, měřit, monitorovat a kontrolovat transakce tak, jak je to ustanoveno v odstavci 1. Členské státy také požadují, aby pojišťovny nebo zajišťovny podávaly příslušným orgánům alespoň jednou ročně zprávy o významných transakcích. Tyto postupy a mechanismy podléhají prověřování příslušnými orgány.“

Jestliže se na základě této informace zjistí, že solventnost pojišťovny nebo zajišťovny je nebo může být ohrožena, přijmou příslušné orgány vhodná opatření na úrovni pojišťovny nebo zajišťovny.

* Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1.“

(6) V článku 9 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Jestliže výpočet uvedený v odstavci 1 ukáže, že upravená solventnost je záporná, přijmou příslušné orgány vhodná opatření na úrovni dané pojišťovny nebo zajišťovny.“

(7) Článek 10 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Holdingové pojišťovny, pojišťovny ze třetích států a zajišťovny ze třetích států“

b) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. V případě uvedeném v čl. 2 odst. 2 výpočet zahrnuje všechny přidružené podniky holdingové pojišťovny, pojišťovny ze třetího státu nebo zajišťovny ze třetího státu způsobem uvedeným v příloze II.

3. Jestliže příslušné orgány dojdou na základě tohoto výpočtu k závěru, že solventnost dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny holdingové pojišťovny, pojišťovny ze třetího státu nebo zajišťovny ze třetího státu je nebo může být ohrožena, přijmou vhodná opatření na úrovni dané pojišťovny nebo zajišťovny.“

(8) Článek 10a se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) zajišťovny, které jako podniky držící účast mají podniky ve smyslu článku 2 se skutečným sídlem ve třetím státě;

c) pojišťovny ze třetích států nebo zajišťovny ze třetích států, které jako podniky držící účast mají podniky ve smyslu článku 2 s ústředím ve Společenství.“

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Dohody podle odstavce 1 mají za cíl hlavně zajistit, aby:

a) příslušné orgány členských států byly schopné získat informace nutné pro doplňkový dozor nad pojišťovnami a zajišťovnami, které mají svá sídla ve Společenství, a které mají dceřiné společnosti nebo drží účast v podnicích mimo Společenství; a

b) příslušné orgány třetích států byly schopné získat informace nutné pro doplňkový dozor nad pojišťovnami a zajišťovnami, které mají svá sídla na jejich územích a které mají dceřiné společnosti nebo drží účast v podnicích v jednom nebo více členských státech.“

(9) Přílohy I a II se nahrazují textem přílohy II této směrnice.

HLAVA IX – ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 61 – Provedení

1) Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do.. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto ustanovení a srovnávací tabulku pro tato ustanovení a tuto směrnici.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2) Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 62 – Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 63 - Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

PŘÍLOHA I

Právní formy zajišťoven:

- v případě Belgického království: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“;
- v případě Dánského království: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“;
- v případě Spolkové republiky Německo: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;
- v případě Francouzské republiky: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“ a „mutuelles régies par le code de la mutualité“;
- v případě Irska: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“;
- v případě Italské republiky: „società per azioni“;
- v případě Lucemburského velkovévodství: „société anonyme“;
- v případě Nizozemského království: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;
- v případě Spojeného království: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered under the Friendly Societies Acts“, „the association of underwriters known as Lloyd's“;
- v případě Řecké republiky: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“;
- v případě Španělského království: „sociedad anónima“;
- v případě Portugalské republiky: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;
- v případě Rakouské republiky: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;
- v případě Finské republiky: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosake-yhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkrings-förening“;
- v případě Švédského království: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidigt försäkringsbolag“.

PŘÍLOHA II

Přílohy I a II směrnice 98/78/ES se nahrazují tímto:

„Příloha I

VÝPOČET UPRAVENÉ SOLVENTNOSTI POJIŠŤOVEN A ZAJIŠŤOVEN

1. VÝBĚR METODY VÝPOČTU A OBECNÉ ZÁSADY

A. Členské státy zajistí, aby výpočet upravené solventnosti u pojišťoven a zajišťoven uvedených v čl. 2 odst. 1 byl proveden jednou z metod popsanych v bodě 3. Členské státy však mohou stanovit, že příslušné orgány povolí nebo uloží použití některé jiné z metod uvedených v bodě 3, než která byla členským státem vybrána.

B. Poměrnost

Výpočet upravené solventnosti pojišťovny a zajišťovny bere v úvahu poměrnou účast drženou podnikem v přidružených podnicích.

„Poměrným podílem“ se rozumí buď poměr upsaného kapitálu, který podnik držící účast přímo nebo nepřímo drží, je-li použita metoda 1 nebo metoda 2 popsaná v bodě 3, nebo procento použité k sestavení konsolidované účetní závěrky, je-li použita metoda 3 popsaná v bodě 3.

Bez ohledu na použitou metodu však platí, že pokud je přidružený podnik dceřiným podnikem a vykazuje deficit solventnosti, musí být zohledněn celkový deficit solventnosti dceřiného podniku.

Pokud je však podle názoru příslušných orgánů odpovědnost mateřského podniku, který drží účast na kapitálu, omezena přesně a jednoznačně na tento podíl na kapitálu, mohou tyto příslušné orgány povolit zohlednění deficitu solventnosti dceřiného podniku na poměrném základě.

Pokud neexistuje kapitálové propojení mezi některými podniky v pojišťovací nebo zajišťovací skupině, příslušný orgán určí, jaká poměrná část se vezme v úvahu.

C. Eliminace dvojího použití položek míry solventnosti

C.1. Obecné zacházení s položkami míry solventnosti

Bez ohledu na metodu, která byla použita k výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny, musí být vyloučeno dvojí použití položek započitatelných do míry solventnosti u různých pojišťoven nebo zajišťoven.

Za tímto účelem je nutné při výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny a pokud to nestanoví metody popsané v bodě 3 vyloučit tyto částky:

- hodnotu jakéhokoli aktiva dané pojišťovny nebo zajišťovny, které představuje financování položek započitatelných do míry solventnosti jedné z přidružených pojišťoven nebo přidružených zajišťoven,

- hodnotu jakéhokoli aktiva pojišťovny nebo zajišťovny přidružené k dané pojišťovně nebo zajišťovně, které představuje financování položek započitatelných do míry solventnosti výše uvedené pojišťovny nebo zajišťovny,

- hodnotu jakéhokoli aktiva pojišťovny nebo zajišťovny přidružené k dané pojišťovně nebo zajišťovně, které představuje financování položek započitatelných do míry solventnosti jakékoli jiné přidružené pojišťovny nebo zajišťovny výše uvedené pojišťovny nebo zajišťovny.

C.2. Zacházení s určitými položkami

Aniž jsou dotčena ustanovení oddílu C.1, mohou být

- rezervy tvořené ze zisku a budoucí zisky vytvořené v životní pojišťovně [nebo životní zajišťovně] přidružené s pojišťovnou nebo zajišťovnou, u níž se upravená solventnost vypočítává, a

- jakýkoli upsaný, ale nesplacený kapitál pojišťovny nebo zajišťovny přidružené s pojišťovnou nebo přidružené se zajišťovnou, u níž se upravená solventnost vypočítává,

zahrnutý do výpočtu pouze v té míře, v jaké přicházejí v úvahu k pokrytí požadavku na míru solventnosti výše uvedeného přidruženého podniku. Jakýkoli upsaný, ale nesplacený kapitál, který představuje potenciální závazek na straně podniku držícího účast, však musí být z výpočtu vyloučen.

Jakýkoli upsaný, ale nesplacený kapitál podniku držícího účast, který představuje potenciální závazek na straně přidružené pojišťovny nebo přidružené zajišťovny, musí být z výpočtu rovněž vyloučen.

Jakýkoli upsaný, ale nesplacený kapitál přidružené pojišťovny nebo přidružené zajišťovny, který představuje potenciální závazek jiné pojišťovny přidružené ke stejné pojišťovně nebo zajišťovně držící účast, musí být z výpočtu vyloučen.

C.3. Převoditelnost

Jestliže jsou příslušné orgány toho názoru, že určité položky jiné než uvedené v oddílu C.2, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti u přidružené pojišťovny nebo přidružené zajišťovny, nemohou být dány účinně k dispozici za účelem splnění požadavku míry solventnosti u pojišťovny nebo zajišťovny držící účast, u níž se upravená solventnost vypočítává, mohou být tyto položky zahrnutý do výpočtu pouze v té míře, v jaké přicházejí v úvahu pro splnění požadavku míry solventnosti u přidruženého podniku.

C.4. Součet položek uvedených v oddílech C.2 a C.3 nesmí přesáhnout požadavek míry solventnosti u přidružené pojišťovny nebo přidružené zajišťovny.

D. Vyloučení tvorby kapitálu uvnitř skupiny

Při výpočtu upravené solventnosti se nezohlední žádná položka, která přichází v úvahu pro míru solventnosti, a která vzniká z recipročního financování mezi pojišťovnou nebo zajišťovnou a:

- přidruženým podnikem,

- podnikem držícím účast,
- jiným přidruženým podnikem jakéhokoli jejího podniku držícího účast.

Dále se nezohlední žádná položka, která přichází v úvahu pro míru solventnosti u pojišťovny nebo zajišťovny přidružené s pojišťovnou nebo zajišťovnou, pro kterou je upravená solventnost vypočítávána, pokud dotyčná položka vznikne z recipročního financování s jakýmkoli jiným přidruženým podnikem dané pojišťovny nebo zajišťovny.

K recipročnímu financování dochází zejména, když pojišťovna nebo zajišťovna, nebo kterýkoli z jejích přidružených podniků, drží podíly v dalším podniku nebo poskytuje úvěry dalšímu podniku, jenž přímo nebo nepřímo drží položku, která přichází v úvahu pro míru solventnosti u prvně uvedeného podniku.

E. Příslušné orgány zajistí, aby upravená solventnost byla vypočítávána tak často, jak je uvedeno ve směrnících 73/239/EHS, 2002/83/EHS a 200./../ES (*směrnice o zajištění*) v ustanoveních o výpočtu míry solventnosti pojišťoven nebo zajišťoven. Hodnota aktiv a pasiv se ocení v souladu s odpovídajícími ustanoveními směrnic 73/239/EHS, 2002/83/ES, 200./../ES (*směrnice o zajištění*) a 91/674/EHS.

2. POUŽITÍ METOD VÝPOČTU

2.1. Přidružené pojišťovny a přidružené zajišťovny

Výpočet upravené solventnosti se provádí v souladu s obecnými zásadami a metodami stanovenými v této příloze.

Pokud má pojišťovna nebo zajišťovna více než jednu přidruženou pojišťovnu nebo přidruženou zajišťovnu, provádí se výpočet upravené solventnosti u všech metod integrováním každé z těchto přidružených pojišťoven nebo přidružených zajišťoven.

V případě postupných účastí (například, je-li pojišťovna nebo zajišťovna podnikem držícím účast v další pojišťovně nebo zajišťovně, která je také podnikem držícím účast v pojišťovně nebo zajišťovně) se výpočet upravené solventnosti provádí na úrovni každé pojišťovny držící účast nebo zajišťovny držící účast, která má nejméně jednu přidruženou pojišťovnu nebo přidruženou zajišťovnu. Členské státy mohou upustit od výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny:

- jestliže je podnik přidruženým podnikem další pojišťovny nebo zajišťovny, která získala povolení k výkonu činnosti ve stejném členském státě, a tento přidružený podnik je zohledněn při výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny držící účast, nebo
- jestliže je pojišťovna nebo zajišťovna přidruženým podnikem buď holdingové pojišťovny, která má sídlo ve stejném členském státě jako výše uvedená pojišťovna nebo zajišťovna, a obě, tj. holdingová pojišťovna a přidružená pojišťovna nebo přidružená zajišťovna, jsou zohledněny při provádění výpočtu.

Členské státy mohou rovněž upustit od výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny, jestliže se jedná o přidruženou pojišťovnu nebo přidruženou zajišťovnu jiné pojišťovny, zajišťovny nebo holdingové pojišťovny, která má sídlo v jiném členském státě, a jestliže se příslušné orgány daného členského státu dohodly na tom, aby byl výkonem doplňkového dozoru pověřen příslušný orgán tohoto jiného členského státu.

V každém případě může být tato výjimka povolena pouze tehdy, jsou-li příslušné orgány přesvědčeny, že položky, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti pojišťoven nebo zajišťoven zahrnutých do výpočtu, jsou mezi tyto podniky rozděleny odpovídajícím způsobem.

Členské státy mohou stanovit, že pokud má přidružená pojišťovna nebo přidružená zajišťovna sídlo v jiném členském státě než pojišťovna nebo zajišťovna, pro kterou se výpočet upravené solventnosti provádí, zohledňuje výpočet stav solventnosti tohoto přidruženého podniku, jaký byl stanoven příslušnými orgány tohoto jiného členského státu.

2.2. Zprostředkovatelské holdingové pojišťovny

Při výpočtu upravené solventnosti u pojišťovny nebo zajišťovny, která drží prostřednictvím holdingové pojišťovny účast v (přidružené) pojišťovně, přidružené zajišťovně, pojišťovně ze třetího státu nebo zajišťovně ze třetího státu, se zohledňuje situace zprostředkující holdingové společnosti. Pouze za účelem tohoto výpočtu prováděného v souladu s obecnými zásadami a metodami popsány v této příloze se s touto holdingovou pojišťovnou nakládá tak, jako by se jednalo o pojišťovnu nebo zajišťovnu, která podléhá nulovému požadavku solventnosti a stejným podmínkám, jaké jsou uvedeny v článku 16 směrnice 73/239/EHS, článku 27 směrnice 2002/83/ES nebo v článku 36 směrnice 200.././ES ohledně položek přicházejících v úvahu pro míru solventnosti.

2.3. Přidružené pojišťovny a přidružené zajišťovny se sídlem v třetích státech

Při výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny, která drží účast v pojišťovně nebo zajišťovně ze třetího státu, se s posledně jmenovanou pojišťovnou nebo zajišťovnou, pouze pro účely tohoto výpočtu, nakládá obdobně jako s přidruženou pojišťovnou nebo s přidruženou zajišťovnou, za použití obecných zásad a metod popsáných v této příloze.

Pokud však třetí stát, v němž má tento podnik sídlo, stanoví, že musí být vydáno povolení, a uvalí na ni požadavek solventnosti, který je alespoň srovnatelný s požadavkem stanoveným ve směrnici 73/239/EHS, 2002/83/ES nebo 200.././ES (směrnice o zajištění), mohou při zohlednění položek splnění tohoto požadavku členské státy stanovit, že s ohledem na výše uvedený podnik tento výpočet zohlední požadavek solventnosti a položky, které přicházejí v úvahu k uspokojení výše uvedeného požadavku stanoveného daným třetím státem.

2.4. Přidružené úvěrové instituce, investiční firmy a finanční instituce

Při výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny, která drží účast v úvěrové instituci, investiční firmě nebo finanční instituci, se přiměřeně použijí pravidla o odpočtu těchto účastí stanovená v článku 16 směrnice 73/239/EHS, v článku 27 směrnice 2002/83/ES a v článku 36 směrnice 200.././ES a rovněž ustanovení o tom, že členské státy jsou za jistých podmínek oprávněny povolit alternativní metody a také povolit, aby se tyto účasti neodpočítaly.“

2.5. Nedostupnost nezbytných informací

Pokud příslušným orgánům nejsou z jakéhokoli důvodu k dispozici informace nezbytné k výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny v souvislosti s přidruženým podnikem se sídlem v členském státě nebo ve třetím státě, odečte se účetní hodnota výše uvedeného podniku v pojišťovně nebo zajišťovně držící účast od položek, které přicházejí

v úvahu pro upravenou míru solventnosti. V tom případě nejsou nerealizované zisky související s touto účastí připuštěny jako položka přicházející v úvahu pro upravenou míru solventnosti.

3. METODY VÝPOČTU

Metoda 1: Deduktivní a agregační metoda

Stav upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny držící účast se rovná rozdílu mezi:

i) součtem:

a) položek přicházejících v úvahu pro míru solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny držící účast a

b) poměrného podílu pojišťovny nebo zajišťovny držící účast v položkách přicházejících v úvahu pro míru solventnosti přidružené pojišťovny nebo zajišťovny

a

ii) součtem:

a) účetní hodnoty v pojišťovně nebo zajišťovně držící účast přidružené pojišťovny nebo přidružené zajišťovny a

b) požadavku solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny držící účast a

c) poměrného podílu požadavku solventnosti přidružené pojišťovny nebo přidružené zajišťovny.

Spočívá-li účast v přidružené pojišťovně nebo přidružené zajišťovně plně nebo zčásti v nepřímém vlastnictví, zahrne se do položky ii) písm. a) hodnota tohoto nepřímého vlastnictví s ohledem na rozhodné navazující účasti; a do položek i) písm. b) a ii) písm. c) se zahrnou příslušné poměrné podíly položek, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti přidružené pojišťovny nebo přidružené zajišťovny.

Metoda 2: Metoda odpočtu požadavku

Upravená solventnost pojišťovny držící účast nebo zajišťovny držící účast se rovná rozdílu mezi:

i) součtem položek přicházejících v úvahu pro míru solventnosti pojišťovny držící účast nebo zajišťovny držící účast

a

ii) součtem:

a) požadavku solventnosti pojišťovny držící účast nebo zajišťovny držící účast a

b) poměrného podílu požadavku solventnosti přidružené pojišťovny nebo přidružené zajišťovny.

Při oceňování položek, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti, se podíly ve smyslu této směrnice ocení ekvivalenční metodou v souladu s možností stanovenou v čl. 59 odst. 2 písm. b) směrnice 78/660/EHS.

Metoda 3: Metoda založená na účetní konsolidaci

Výpočet upravené solventnosti pojišťovny držící účast nebo zajišťovny držící účast se provádí na základě konsolidované účetní závěrky. Upravená solventnost pojišťovny držící účast nebo zajišťovny držící účast se rovná rozdílu mezi:

položkami, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti na základě konsolidovaných údajů, a

a) buď součtem požadavků solventnosti pojišťovny držící účast nebo zajišťovny držící účast a poměrných podílů požadavků solventnosti u přidružených pojišťoven nebo přidružených zajišťoven na základě procenta použitého pro sestavení konsolidované účetní závěrky,

b) nebo požadavkem solventnosti, který se vypočítá na základě konsolidovaných údajů.

Ustanovení směrnic 73/239/EHS, 2002/83/ES, 200.../ES (*směrnice o zajištění*) a 91/674/EHS se použijí k výpočtu položek, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti a výpočtu požadavku solventnosti na základě konsolidovaných údajů.

PŘÍLOHA II

DOPLŇKOVÝ DOZOR NAD POJIŠŤOVNAMI NEBO ZAJIŠŤOVNAMI, KTERÉ JSOU DCEŘINÝMI PODNIKY HOLDINGOVÉ POJIŠŤOVNY, POJIŠŤOVNY NEBO ZAJIŠŤOVNY ZE TŘETÍHO STÁTU

1. V případě dvou nebo více pojišťoven nebo zajišťoven uvedených v čl. 2 odst. 2, které jsou dceřinými společnostmi holdingové pojišťovny, pojišťovny nebo zajišťovny ze třetího státu, a které jsou usazeny v různých členských státech, zajistí příslušné orgány, aby se metody popsané v této příloze používaly jednotným způsobem.

Příslušné orgány vykonávají doplňkový dozor stejně často, jak je stanoveno směrnicemi 73/239/EHS, 2002/83/ES a 200.../ES pro výpočet míry solventnosti u pojišťoven nebo zajišťoven.

2. Členské státy mohou upustit od výpočtu, který je stanoven v této příloze, s ohledem na určitou pojišťovnu nebo zajišťovnu:

- jestliže je uvedená pojišťovna nebo zajišťovna přidruženým podnikem jiné pojišťovny nebo zajišťovny a jestliže to bylo zohledněno při výpočtu, který stanoví tato příloha, a který se provádí u výše uvedeného jiného podniku,

- jestliže uvedená pojišťovna nebo zajišťovna a jedna nebo více pojišťoven nebo zajišťoven, které mají povolení k výkonu pojišťovací činnosti ve stejném členské státě, mají jako svůj mateřský podnik stejnou holdingovou pojišťovnu, pojišťovnu nebo zajišťovnu ze třetího státu a jestliže je tato pojišťovna nebo zajišťovna zohledněna při výpočtu, který stanoví tato příloha, a který se provádí u jednoho z výše uvedených jiných podniků,

- jestliže uvedená pojišťovna a zajišťovna a jedna nebo více pojišťoven nebo zajišťoven, které mají povolení k výkonu v různých členských státech, mají jako svůj mateřský podnik stejnou holdingovou pojišťovnu, pojišťovnu nebo zajišťovnu ze třetího státu a jestliže byla v souladu s čl. 4 odst. 2 uzavřena dohoda, která umožňuje výkon doplňkového dozoru podle této přílohy příslušnému orgánu jiného členského státu.

V případě navazujících účastí (například: holdingová pojišťovna nebo pojišťovna nebo zajišťovna, která je sama vlastněna jinou holdingovou pojišťovnou, pojišťovnou nebo zajišťovnou ze třetího státu) mohou členské státy použít výpočet stanovený v této příloze pouze na úrovni nejvyššího mateřského podniku pojišťovny nebo zajišťovny, která je holdingovou pojišťovnou, pojišťovnou nebo zajišťovnou ze třetího státu.

3. Příslušné orgány zajistí, aby se výpočty obdobné výpočtům popsaným v příloze I prováděly na úrovni holdingové pojišťovny, pojišťovny nebo zajišťovny ze třetího státu.

Obdoba spočívá v použití obecných zásad a metod popsaných v příloze I na úrovni holdingové pojišťovny, pojišťovny nebo zajišťovny ze třetího státu.

Výhradně pro účely tohoto výpočtu se s mateřským podnikem nakládá tak, jako kdyby byl pojišťovnou nebo zajišťovnou, která podléhá:

- nulovému požadavku solventnosti, pokud se jedná o holdingovou pojišťovnu,

- požadavku solventnosti, určenému podle zásad oddílu 2.3 přílohy I, pokud se jedná o pojišťovnu nebo zajišťovnu ze třetího státu,

a podléhá stejným podmínkám, které jsou stanoveny v článku 16 směrnice 73/239/EHS, v článku 27 směrnice 2002/83/ES a v článku 36 směrnice 2000/..ES [*směrnice o pojištění*] v otázce položek, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti.

4. Nedostupnost nezbytných informací

Pokud příslušným orgánům nejsou z jakéhokoli důvodu k dispozici informace nezbytné k výpočtu stanovenému v této příloze týkajícímu se přidruženého podniku, který má sídlo v členském státě nebo ve třetím státě, odečte se účetní hodnota výše uvedeného podniku v podniku držícím účast od položek, které přicházejí v úvahu pro výpočet stanovený v této příloze. V takovém případě se nerealizované zisky související s takovou účastí nepřipouštějí jako položka, která přichází v úvahu pro tento výpočet.”